

Isus Krist podučava

O MOLITVI

(II)

(Molitva Gospodnja u
svakodnevnoj praksi)

Tematska knjižica

br. **32**

' <i>Moljenjem je naznačen razgovor sa Bogom i Otkrovenje</i> ' – E.Swedenborg 'Nebeske Tajne 2535'	2
' <i>Jedina Molitva kojoj Sam učio Moje sljedbenike</i> ' – G.Mayerhofer 'Gospodnje Propovijedi – 31:15'	3
' <i>Molitva u duhu i u istini... Religijska ceremonija</i> ' – B.Dudde, br. 5069	4
' <i>Unutarnji život... Povlačenje u osamu</i> ' – B.Dudde, br. 4343	5
' <i>Uđite u vašu sobicu</i> ' – B.Dudde, br. 6050	6
' <i>Jednostavan oblik molitve</i> ' – B.Dudde, br. 3734	7
' <i>Molitva u duhu i u istini</i> ' – B.Dudde, br. 4872	8
' <i>Kakva vrsta molitve će biti uslišena?</i> ' – B.Dudde, br. 8738	9
Obožavanje Boga se ne sastoji u molitvama i izvanjskoj revnosti, već u životu ljubavi i dobročinstva spram bližnjega' – E.Swedenborg 'Otkrovenje Objasnjeno – 325:3-6'	11
' <i>Za istinsko bogoštovlje je nužan odnos otac-dijete</i> ' – B.Dudde, br. 8673	12
' <i>Kome treba upućivati osjećaje i misli u Molitvi</i> ' – E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 113'	15
' <i>Postoje mnoge vrste oskvrnuća onog što je sveto, ali ova je najgora</i> ' – E.Swedenborg 'Božanska Providnost – 229-231'	18
' <i>Ovo Mi je ime do vijeka</i> ' – E.Swedenborg 'Nebeske Tajne – 688'	24
' <i>Dođi Kraljevstvo Tvoje...</i> ' – E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 113'	25
' <i>Ispravna molitva – 'Oče budi volja Tvoja</i> ' – B.Dudde, br. 4372'	27
' Značenje VOLJE, kad se u Riječi govori o Gospodu, je BOŽANSKA LJUBAV – E.Swedenborg 'Otkrovenje Objasnjeno – 295:2, 3'	28
' Dobra i istine su prava hrana za čovjeka ' – E.Swedenborg 'Nebeske Tajne – 680:1, 2'	29
' Kruh naš svagdanji ' – E.Swedenborg 'Duhovna Iskustva – Riječ Objasnjena – 229. (5748)'	30
' Neka narod ide i skuplja svaki dan koliko mu za dan treba ' – E.Swedenborg 'Duhovna Iskustva – Riječ Objasnjena - 107. (4111)'	31
' Oprosti nam grijehе naše... ' – B.Dudde, br. 5428'	32
' Izbavi nas od zl(og)a... ' – B.Dudde, br. 4985	33
' Andeoske ideje u svezi riječi 'Ne uvedi nas u kušnju, nego izbavi nas od zl(og)a ' – E.Swedenborg 'Nebeske Tajne – 1875'	34
' Bog je stavio Abrahama na kušnju ' – E.Swedenborg 'Nebeske Tajne – 2768'	35
' Kraljevstvom Božjim se naznačava... ' – E.Swedenborg 'Nebeske Tajne – 29'	36
' Sva moć na nebu pripada istini od dobra ' – E.Swedenborg 'Nebeske Tajne – 6344'	36
' Dati slavu i čast Gospodu... ' – E.Swedenborg 'Otkrovenje Otkriveno – 249'	36
' Vijek, kada se govori o Gospodu ' – E.Swedenborg 'Nebeske Tajne – 10248'	37
' Amen predstavlja Božansko potvrđenje istine... ' – E.Swedenborg 'Otkrovenje Otkriveno – 23, 199, 292'	37
Bertha Dudde – ' Očeve Riječi – značenje imena BERTHA DUDDE '	38
Emanuel Swedenborg – ' O svom Poslanju '	40

‘Jednom je Isus na nekome mjestu molio...’ (Luka 11:1)

‘Moljenjem’ je naznačen razgovor sa Bogom i Otkrovenje...

‘Molit će se za tebe’ (**Postanak 20:7**) znači da će na taj način biti otkriveno. Ovo je jasno iz značenja ‘moljenja’. Sama po sebi molitva je razgovor sa Bogom i istovremeno unutarnje viđenje stvari za koje se moli. Odgovor na to je nešto nalik uplivu u percepciju ili misao čovjekova uma, što rezultira u izvjesnom otvaranju njegovih unutrašnjosti spram Boga. Ali doživljaj varira sukladno čovjekovom stanju i sukladno suštini onog (= u smislu: **štogod bilo ono**) za što on moli. Ako njegova molitva izvire iz ljubavi i vjere, i ako su one stvari za koje se moli u potpunosti božanstvene i duhovne prirode, nešto poput otkrovenja je prisutno unutar njegove molitve što sebe očituje u osjećaju molitelja u obliku nade, utjehe, ili neke unutarnje radosti. To je razlog zašto ‘moljenje’ u unutrašnjem (**duhovnom**) značenju (**Riječi Božje**) znači ‘biti otkriveno’.

[‘Mi ne možemo promijeniti volju Božju, ali čovjek molitve može otkriti volju Božju u odnosu spram njega samoga. Jer ovakvoj vrsti ljudi Bog očituje Sebe u skrivenoj odaji srca, i opći/komunicira sa njima; i kada se ukaže kako su Njegove milostivne/blagonaklone svrhe za njihovo dobro, onda sumnje i poteškoće o kojima prigovaraju (ili ‘na koje se tuže’) zauvijek prolaze.’ Sadhu Sundar Singh – ‘Pored Učiteljevih nogu – III/1’]

Ovdje je takvo značenje utoliko prikladnije/veće (greater) budući je tu prorok onaj koji će, kako je rečeno, moliti, a ‘prorokom’ je naznačen Gospod, čija molitva nije bila ništa drugo nego unutarnji govor Božanstvu, i istovremeno otkrovenje. Da se kada je On molio dogodilo otkrovenje je očigledno u Luki:

‘Nakon što se Isus krstio i dok je molio, nebo se otvorilo.’

Luka 3:21.

U istom Evandelju:

‘Povevši Petra, Ivana i Jakova sa Sobom, Isus uzide na goru da se pomoli. I dok se molio, izgled Mu se lica izmijeni, a odjeća sjajem zablista.’ Luka 9:28, 29.

Također u Ivanu, On reče dok se molio:

‘Oče, proslavi ime Svoje! Uto dođe glas s neba: Proslavio Sam ga i opet ću ga proslaviti!’ Ivan 12:28.

Ovdje je očigledno kako se moljenje Gospoda sastojalo u razgovaranju sa Božanstvom i istovremeno u otkrovenju.

E.Swedenborg 'Nebeske Tajne – 2535'

‘... Čim presta, reče Mu jedan od Njegovih učenika: Gospode nauči nas moliti, kao što je i Ivan naučio svoje učenike!’ (Luka 11:1)

Tako u šestom poglavlju ([Evandjelja po Mateju](#)) pronalazite jedinu molitvu kojoj Sam učio Moje sljedbenike, koju vi još i danas možete smatrati za samu suštinu svih molitvi ([Matej 6:5-15](#)). Ali morate razumjeti vrlo duboko duhovno značenje svake od njezinih riječi;

[‘Tako, na primjer, dok je bila izgovarana Molitva Gospodnja, u svakoj je pojedinačnoj ideji, premda shvaćeno(j) na jednostavan način od strane čovjeka i ponekad u skladu sa izrazima koji prenose tek ljudsko značenje, značenje percipirano od strane anđela ispunjeno sa unutarnjim, više unutarnjim, i najunutarnjim stvarima.’

E.Swedenborg ‘Duhovna Iskustva – 1896’]

jer morate shvatiti kako je jedna sasvim drugačija stvar ako se vi molite vašim vlastitim riječima ili ako Ja u vaša usta postavljam riječi koje trebate usmjeriti k Meni kada ste u nevolji, **i u stvari svakodnevno**, tako da vam mogu pružiti Moju pomažuću ruku u svakodnevnim nevoljama, tako da ne (pro)padnete/zakažete, već da uvijek imate na umu Moju Propovijed sa Gore kao jedino pravilo ponašanja u iskušenjima vašeg putovanja na Zemlji sa ciljem da bi se kvalificirali za blaženstva obećana na početku našeg poglavlja ([Matej 5:3-12](#))...!

Od Gospoda Isusa Krista, Koji je utjelovljeni Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš vječni Otac, a putem Unutarnje Riječi, primio Njegov sluga, ‘pisar’ Gottfried Mayerhofer, te zapisao u knjizi ‘Gospodnje Propovijedi – 31:15’

'Kad molite – reče –, ne budite kao licemjeri. Vole moliti stojeći u sinagogama i na raskršćima ulica da se pokažu ljudima. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću.'

(Matej 6:5)

Bertha Dudde, br. 5069, 22 Veljače 1951

MOLITVA U DUHU I ISTINI... RELIGIJSKA CEREMONIJA

(Ivan 4:23, 24)

Ja ne obraćam pažnju na religijske ceremonije, one su uvijek samo vanjski sjaj (= **pompa**) koji bi trebao spriječiti pogled u srce. Tko stvarno duboko/iskreno misli na Mene i tko Mi govori jednostavnim, ne-ukrašenim riječima, njemu je svaka ceremonija, svaki vanjski pokret ili gesta strana; srcu takve stvari nisu potrebne, ono se direktno okreće ka Meni i upućuje Mi svoje jadi (= **probleme**) ili svoju ljubav i obožavanje, i Ja primjećujem svaku misao koja se iz srca uzdiže k Meni. Ali gdje unutarnje iskustvo treba postati prepoznatljivo na van, tamo se previše važnosti pridaje mišljenju drugih ljudi, pošto Ja takve vanjske dokaze ne trebam i bez istih srce čovjeka leži otvoreno/prostrto preda Mnom.

Dakle, vi tada ljude samo želite uvjeriti u tobožnji bliski odnos sa Mnom, tako da Mi ne prilazite nepodijeljene svijesti, već vam je previše stalo do mišljenja ostalih ljudi. Ali pritom i vaša molitva gubi na iskrenosti/srdačnosti/dubini, jer iskrena veza/kontakt sa Mnom vam omogućava da zaboravite sve oko sebe, a isto tako i da vam se svaki vanjski nastup čini besmislenim i prezira vrijednim. Sve dok na van ispoljavate ono što vas samo iznutra treba pokretati, niste u svojim mislima još pronašli iskrenu/duboku vezu sa Mnom koja ne dopušta vanjštinu, jer vi tada bivate potpuno obuhvaćeni sa Mnom (**toliko**) da zaboravite svijet oko sebe, i time što ste istinska djeca vašeg Oca, vaša ljubav prema Ocu ne daje prostora ničemu drugome.

Dakako da bližnjeg ne trebate zaboraviti i uvijek trebate imati otvoreno oko i uho za njegove nevolje, ne trebate pokraj njega proći nehajno/ravnodušno kad vam dođe/pride pun patnje/muke/brige; ne trebate ga previdjeti (= **ne-zamjetiti**), ne trebate se prema njemu odnositi nadmeno, već mu ponizno, strpljivo i milo(stivo) pružiti podršku, služiti mu koliko možete i (**to**) iz ljubavi. A kad želite stupiti u produbljeni odnos sa Mnom, vaše razmišljanje treba važiti/bit fokusirano/okrenuto samo Meni, i ništa iz-vanjsko ne bi trebalo ometati ili obilježavati tu iskrenu/srdačnu/duboku povezanost ....

Jer Ja želim da Mi se moli u duhu i u istini (Ivan 4:20-24), a to se treba događati u tihoj odaji(cí) u kojoj nitko nije svjedok intimnog razgovora između Oca i djeteta... I sve što je privid (= isprazno) treba od vas otpasti, jer Ja Sam vječna Istina i želim da Me se zaziva u svojoj istini.... AMEN

‘Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svomu Ocu, Koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, Koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.’ (Matej 6:6)

Bertha Dudde, br. 4343, 20 Lipanj 1948

UNUTARNJI ŽIVOT... POVLAČENJE U OSAMU

Povucite se u osamu i dozvolite Mi da vam govorim, i čut ćete obilje prekrasnih stvari, biti će vam otkriven svijet ideja koji bi vam inače ostao nepoznat, jer Ja Osobno ću vas voditi u predjele koji su vam novi a ipak vam izgledaju privlačni jednom kada ste ušli u njih. Duhovna instrukcija je izuzetno vrijedna pošto ćete ju zadržati zauvijek; ona vam je uistinu od puno veće koristi nego ikoje povećavanje zemaljskog znanja, jer sve to će postepeno iščeznuti ili biti zaboravljeno onog trenutka kada fizički umrete, duhovno znanje, međutim, sjaji poput blistavog svjetla i baca nježan sjaj koji privlači potpuno neobaviještene duše pošto na njih utječe blagotvorno. Na taj način vi možete prihvatiti duhovno znanje iz Moje ruke ako se povučete u osamu, ako uđete u nijemu komunikaciju sa Mnom u vašoj sobici (Matej 6:6). Vi bi trebali tražiti osamu, to jest, ostaviti svijet iza sebe, živjeti unutarnji život u čestom sjedinjenju/udruženju sa Mnom... I Ja ću vam uvijek biti voljan Učitelj Koji će vam prenijeti/saopćiti znanje koje vam je potrebno, koje vam nedostaje i koje vas usrećuje. Sve dok ste privučeni k svijetu (ili ‘sve dok vas svijet i dalje privlači’), biti će vam teško ostvariti duhovni kontakt sa Mnom, jer Ja stojim izvan svijeta (Ivan 18:36), ipak Ja Sam vam uvijek na dohvat ruke ako se okrenete od svijeta. Ja Sam uvijek dostupan, no da li vi imate vremena za Mene to ostaje na vama, pri svemu tom, svaka minuta koju razmišljate o Meni je za vas blagoslov.

Prema tome, skupljajte duhovno bogatstvo (Matej 6:19-21), ono je izuzetno dragocjeno, i dobro iskoristite svoje vrijeme, budite svjesni činjenice da ono nikad neće biti protraćeno ako uđete u kontakt sa Mnom, ako se povučete iz (= odvojite od) svijeta, i zapamtite da vi stižete/zadobijate samo iluzorna vlasništva sa svakom službom koju svijet zahtjeva od vas. Jedino ljubav prema drugim

ljudima ima istu vrijednost, pošto ona jednako rezultira u vezi sa Mnom i omogućava Moje djelovanje u vama (Ivan 14:21, 23)... Zato vi trebate često govoriti sa Mnom ako želite za sebe sakupiti vječna bogatstva. Ja ću vam uvijek odrediti ispravan zadatak, Ja ću vas dovesti tamo gdje možete biti aktivni u ljubavi, Ja ću vam poslati ljude koje možete inspirirati u razgovore/rasprave koji/e usmjeravaju njihove misli ponovno k Meni, kao vaš Učitelj Ja ću vam osigurati znanje (ili 'opskrbiti vas sa znanjem') koje im trebate predati, i Ja ću uvijek biti sa vama, pošto je svaka veza od Zemlje sa Mnom blagotvorna/korisna i pomoći će vam uzdići se. Jer ovo je Moje obećanje vama **'Ja ću biti sa vama sve do kraja'** (Matej 28:20)... Razumite ove Riječi i shvatite da Mi vi sami kroz vašu volju morate omogućiti da budem prisutan sa vama, da se morate povući u osamu i podići vaše misli gore do Mene (ili 'ka Meni')... Onda ću Ja biti i ostati sa vama u cijeloj vječnosti (ili 'za cijelu vječnost'). AMEN

***

Bertha Dudde, br. 6050, 13 Rujan 1954

'UĐITE U VAŠU SOBICU...'

(Matej 6:6)

Povucite se u vašu sobicu ako želite moliti, jer jedino u samoći možete pronaći vezu sa Mnom, jedino u samoći se možete ujediniti sa Mnom tako intimno da Ja mogu čuti vaš glas, da Mi je vaša molitva poslana u duhu i u istini (Ivan 4:20-24). I čak ako ste u strašnoj nevolji dok ste među ljudima ili ste pod pritiskom iz vani vi se morate odvojiti na nekoliko trenutaka od vašeg okruženja i poslati k Meni kratak ali iskren poziv, i Ja ću vas čuti i pomoći vam... Ja samo želim čuti vaše srce govoriti a ne samo vaša usta... I prema tome morate ući u sobicu vašega srca, morate se povući iz svijeta i od svega što može poremetiti vašu tihu molitvu. Morate izbjegavati sve što privlači vaše oči, što na vas ostavlja takav utisak da će vaš um odvratiti od Mene... morate u potpunosti zanemariti sve izvanjske utiske. Morate se povući u samoću i okrenuti vaše misli k Meni... jedino onda ćete biti u stanju moliti u duhu i u istini, jedino onda ćete Mi pričati kao što djeca prilaze k Ocu i povjeriti Mi sve vaše probleme.

I onda će vam vaš Otac uvijek biti voljan pomoći. Onda ćete vi sami primjeniti snagu na vašu molitvu, vi sami ćete odrediti ispunjenje vaših zahtjeva, jer ako govorite sa Mnom kao što dijete govori sa svojim Ocem Ja vam ne mogu zanijekati ni jednu želju i Moja pomoć vam je osigurana (Matej 7:7-11). Ali ako su riječi jedino oblikovane vašim ustima, i to se uzastopno događa satima, one neće doseći Moje uho, one će iščeznuti bez da im je pridana pažnja, jer ova vrsta

molitve nema snage, takva molitva Mi je mrska... I prema tome na vama je samima da li će vaše molitve biti uslišene, jer obećao sam vam kako ću vam dati što tražite od Mene (Matej 7:7, 8; 21:22; Ivan 14:13, 14; 16:23)... I Moja Riječ će se uistinu ostvariti. Pa ipak, Ja jedino obraćam pažnju na vaše srce ali vi često vjerujete kako ste učinili dovoljno time što naklapate/brbljate sa vašim ustima i razočarani ste ako vaše molitve onda nisu odgovorene... Povucite se u sobicu vašega srca i onda slobodno govorite sa Mnom, sa potpunim povjerenjem, i vaši prohtjevi će uistinu biti odobreni. AMEN

‘Kad molite, ne blebećite kao pogani. Misle da će s mnoštva riječi biti uslišeni. Ne nalikujte na njih. Ta zna vaš Otac što vam treba i prije negoli Ga zaištete.’

(Matej 6:7, 8)

Bertha Dudde, br. 3734, 3 Travanj 1946

JEDNOSTAVAN OBLIK MOLITVE...

Meni je ugodan (ili ‘Mene zadovoljava’) jednostavan oblik molitve... Svatko tko Mi govori nadugačko i naširoko (ili ‘koristeći razrađene riječi i rečenice’) neće biti u stanju proizvesti dubinu osjećaja koji jedini pronalazi svoj put do Mojeg srca. Ali kada molitva dolazi iz srca ona je poput jednostavnog izražaja najunutarnijih osjećaja i njezina jednostavnost neće podbaciti ostaviti utisak (ili ‘proizvesti učinak’) budući ću Ja čuti taj poziv svaki puta i udovoljiti mu (tj. molitva će biti uslišena). Ja tražim djetetovu povjerljivu molitvu njegovu Ocu, koja ništa ne zadržava (= koja ne oklijeva, koja ništa ne prešuti, koju ništa ne koči) i nepretenciozna/skromna je i na taj način ugodna Ocu (= ona je koja Ga zadovoljava); dok sav neprirodan/napuhan govor izvire više iz intelektualne misli nego iz srca i ograničava odnos djeteta sa njegovim Ocem. Usrdna molitva je nijemi razgovor sa Mnom u svoj poniznosti i ljubavi, sa povjerenjem u Moju neprestanu podršku/pomoć, i nježan odgovor... Takva molitva nalazi Moje odobravanje/naklonost... Ali Ja ne zamjećujem formalne molitve budući se one ne podižu (ili ‘jer ne izvire’) iz vaših srdaca i prema tome ne mogu biti doživljene kao osobna molitva. A nije dužina molitve ono što povećava njezinu učinkovitost već jedino njezina iskrenost...

Vi doista trebate neprestano moliti (Luka 18:1; 1 Solunjanima 5:17), međutim ovu Riječ se ne smije razumjeti kako znači da vi trebate tratiti vrijeme u prakticiranju

dugih formalnih molitvi, koje preda Mnom nemaju ni najmanje vrijednosti, radije vi trebate neprestano misliti na Mene i komunicirati sa Mnom. Ovo će Mi pružiti zadovoljstvo a vi iz toga možete izvući beskrajnu milost, budući vas vaše permanentno sjedinjenje/jedinstvo misli sa Mnom čini prijemčivima za Moju milost: kada sa Mnom započnete vaš dnevni rad, kada Me konzultirate u svemu što činite i na taj način Mi dozvolite ostati blizu naračun vašeg vlastitog zahtjeva kojeg dokazujete u vašim mislima svaki puta kada se u molitvi ujedinite sa Mnom (= vidi što je objavljeno u Tematskoj Knjižici br. 13). Vaše srce mora biti uključeno ako ću Ja Osobno htjeti raditi na i u vama. Ali vi nećete biti u stanju ostvariti učinak sa praznom molitvom, čak ako u njoj provedete puno vremena, jer onda Ja ne mogu čuti glas Mojeg djeteta, koje jedino prima od Oca što iziskiva i što zamoljeva. A kada se osjećate kao Moja djeca vaša će molitva također biti nevinna/dječja i jednostavna, vi nećete potrebovati formalne molitve budući vam one neće pružiti utjehu i snagu, one će vam se pričinjati kao isprazne riječi (ili 'prazno lupetanje'). Jer ispravan odnos sa Mnom vas također nagoni koristiti prave riječi, kao kada dijete govori sa njegovim Ocem, i onda Mi je vaša molitva doista ugodna. AMEN

***

Bertha Dudde, br. 4872, 31 Ožujak 1950

MOLITVA U DUHU I U ISTINI...

(Ivan 4:20-24; 11:42; Izaija 29:13; Matej 7:7, 8)

Trebate se moliti u duhu i u istini. To zahtjeva istinsko vjerovanje u Mene Kojeg zazivate u molitvi i Koji ću vam pomoći. Otud vi morate vjerovati da Ja postojim, da imam snagu pomoći i da vam Moja ljubav želi pomoći. Ova snažna vjera će vam također omogućiti pronaći prave riječi ili misli da sa Mnom uspostavite kontakt. Onda ćete Mi vi govoriti iz vašeg srca, to neće biti (is)prazna molitva već ispravna vrsta komunikacije sa Mnom, jer vi svoje brige i probleme povjeravate Meni i očekujete Moj odgovor u obliku jedne akcije, time se vi uzdajete u Mene da ću vam uslišiti vašu molitvu. Ako ste uspostavili ovo stanje povjerenja u Moju pomoć vi ne možete drugačije moliti nego u duhu i u istini i Ja ću odgovoriti na vašu molitvu... Ali kako se osoba može moliti u duhu i u istini ako koristi naučene riječi, ako on, zajedno sa drugim ljudima, obavlja duge molitve koje niti svjedoče o privrženosti niti dubini osjećaja budući srce ne zna što je izgovoreno sa ustima? Kako vi ljudi možete očekivati od Mene da budem zadovoljan sa molitvom koja je sve drugo osim povjerljivog poziva djeteta Ocu? Vaša molitva treba biti tako jednostavna i priprosta poput riječi jednog djeteta tako da Ja mogu biti prisutan sa vama a vi doživjeti Moju milost.

Ja čujem svakog tko Mi govori na taj način i Ja ću uslišiti njegovu molitvu jer Sam vam obećao: **'Molite, i dat će vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvorit će vam se.'** (Matej 7:7) Ali Meni se ne mili usmeno obožavanje, jer Ja jedino gledam u srce, kojeg nitko ne može sakriti od Mene. Ja ću zaobići/mimoići nijemo srce i niti Moja ljubav niti Moja svemoć neće čovjeku pružiti dokaz da Sam ga čuo. Ja se okrećem od onih koji se neprestano mole ali čije misli nisu čak ni djelomično uključene/upletene u ono što izgovaraju sa njihovim ustima. Jer svi oni koji se tako mole Me još ne prepoznaju, budući će im istinsko prepoznavanje Mene Osobno dopustiti da postanu nijemi i puni poštovanja, dok vrlo duboka poniznost izgovara iskrene riječi koje Ja savršeno razumijem budući su izgovorene od strane srca, koje uvijek uspostavlja kontakt sa Mnom i koje će Me uvijek privući blizu. Molitve u duhu i u istini se jedino rijetko podižu ka Meni, i prema tome Ja jedino rijetko mogu uslišiti molitvu iako na Zemlji među ljudima koji se mole ima jako puno ljudi koji trpe nevolju. Ipak Moja istinska djeca mole unutar njihova srca i prema tome će uvijek biti uspješna, jer istinska vjera garantira uslišenje njihovih molitvi pošto Ja nikad neću razočarati istinsku vjeru. AMEN

***

Bertha Dudde, br. 8738, 28 Siječanj 1964

KAKVA VRSTA MOLITVE ĆE BITI USLIŠENA?

Ja Sam vam dostupan kadgod Me zazovete... Svaka iskrena/srdačna, molećiva misao se probija do Mene, Ja čujem svaki zvuk kojeg srce izgovara i Ja ću se uvijek okrenuti spram vas, jer djetetov glas prodire i uvijek će doseći Očevo uho. I onda ću biti spreman u svako vrijeme pomoći ako vam pomoć bude potrebna, ili ću vas opskrbiti sa duhovnom snagom ako ju zatražite... Ja vam se približavam i slušam vašu zamolbu, budući Me veseli udovoljavati Mojim živim tvorevinama, i priskrbljivati Mojoj djeci ono što im nedostaje i što od Mene potražuju. Nikad neću zanemariti ni jedan poziv koji Mi je upućen u duhu i istini niti će on ostati neodgovoren, svaka iskrena/srdačna molitva Meni će vam donijeti koristi, i vaše će duše sazrijeti. Vaš poziv Meni ne bi trebao biti tek (is)prazna molitva... I baš ovaj postavljen uvjet često nedostaje, jer ljudi su bili podučeni vrstu molitve koja nikad neće doseći Moje uho (ili 'probati se do Mojeg uha')... Oni se često mole zajedno recitirajući riječi kojima su bili podučeni i koje nikad ne izražavaju osjećaje njihovih srdaca ali koje jesu i ostaju prazne riječi koje bolje da su ostale neizgovorene...

Iskrena molitva se mora podići ka Meni iz srca i mora biti rezultat prisnog sjedinjenja sa Mnom, tako da će dijete onda govoriti sa Mnom kao sa njegovim

Ocem... I čak ako ono jedino (za)muc(kiv)a bez korištenja pravilno-oblikovanih riječi Ja ću unatoč tome razumjeti to mucanje i cijeniti ga kao djetetov vjeran (ili 'ljubavi pun') poziv Ocu, i saslušat ću ga i odazvat ću se na njega... Molitva Meni je most kojeg možete prijeći u svako vrijeme, pa ipak ovim se putem rijetko zapućuju... budući je 'molitva' postala samo formalnost, recitiranje riječi čije se značenje ne uzima u obzir a što obično sprječava duboko obožavanje (ili 'duboku privrženost')... iskrene misli... o Meni. Na taj način ljudsko biće sebe lišava velikog blagoslova, budući ono ne koristi snagu molitve... budući mu nikakva snaga ne može pritijecati ako ne ostvari prisan kontakt sa Mnom koji, međutim, ne potrebuje mnogo riječi, potrebno mu je jedino srce potpuno prijemčivo za Mene...

U molitvi vrata vašeg srca moraju biti širom otvorena tako da Ja Osobno mogu ući i prožeti vas sa svjetlom i milošću (Psalmi 24:7-10!). I zbog toga vi trebate biti sa Mnom u mislima sa svom vašom ljubavlju, vaše srce treba biti potpuno lišeno svih drugih misli, i onda trebate ući u nijemi razgovor sa Mnom i povjeriti Mi sve vaše brige i želje ili... ako Mi ne pridete sa brigama... vi Me trebate uvjeriti u vašu ljubav, a za to vam doista ne trebaju nikakvi molitveni događaji, niti organizirane kampanje, niti misne (masovne) molitve... ukoliko posebno traženje/želja/potreba ne uzrokuje da Me nekoliko ljudi zajedno zatraži za pomoć, ali čak i onda se ona mora odvijati nijemo i unutarne, jer svaki izvanjski izražaj uznemirava/remeti unutarnji kontakt, i osoba neće biti sposobna okrenuti se na-unutra tako da potpuno osjeti Moje Prisustvo... Opet i iznova vam moram skrenuti pažnju na činjenicu da vaše običajne molitve (= koje su stvar navike = napamet recitirane) neće postići puno sa Mnom, budući Ja jedino zamjećujem osjećaje vašeg srca a ne riječi koje izgovarate sa ustima, bez obzira na to koliko puno ljudi sudjeluje u takvoj molitvi... To će Meni uvijek biti mrsko, budući to samo demonstrira vaš nedostatak iskrenosti/otvorenosti da razgovarate sa vašim vječnim Ocem, i zato što vi čak očekujete pomoć od takvih molitvi koju, međutim, vi nikad nećete primiti, i time ćete vi opet početi dvojbiti Božju ljubav i moć kada ne osjetite ikakvu vrstu pomoći. Vi možete ostvariti toliko puno sa nijemom i iskrenom molitvom koja izvire iz vašeg srca, budući Ja ne samo da nikad neću propustiti čuti ju već štoviše uživam u njoj i uvijek ću biti spreman odazvati se i dokazati vam da vas Očeva ljubav i moć žele učiniti sretnima. Vi ne možete pokazati vašu intimnu predanost Meni bolje nego pomoću nijemog razgovora vašeg srca sa Mnom, jer vi ste to u nemogućnosti napraviti nemarno... kao tek formalnost. I onda će svaka riječ koju Mi izgovorite zvučati dječje (nevino) i povjerljivo, vi ćete, u istini, ostvariti djetetov odnos sa ocem, a dijete će postići sve, budući očeva ljubav sebe ne zakida i neprestano želi udovoljiti djetetu. Ali sve dok ljudi vjeruju kako će Me njihove formalne molitve uvjeriti/nagovoriti da im pomognem oni će imati malo uspjeha i prema tome će, opet i iznova, također sumnjati u Boga Koji je, u Njegovoj ljubavi, uvijek spreman a, vrlinom

Svoje snage, sposoban pomoći... Ova vjera, međutim, jeste preduvjet za Mene da izlijem obilje Moje milosti na sve ljude, i ova vjera također pretpostavlja živo sjedinjenje sa Mnom u koje se može ući jedino sa ljubavlju, i prema tome će osoba ispunjena ljubavlju sa Mnom (ili 'kod Mene') ostvariti sve. AMEN

***

Obožavanje Boga se ne sastoji u molitvama i izvanjskoj revnosti, već u životu ljubavi i dobročinstva spram bližnjega (1 Ivanova 4:19-21)...

[3] Obožavanje Boga se ne sastoji u molitvama i izvanjskoj revnosti, već u životu ljubavi i dobročinstva/milosrđa spram bližnjega; molitve su jedino vanjštine tog obožavanja, jer one proizlaze iz čovjeka kroz njegova usta, posljedično tome ljudske molitve su takve kakvi su oni sami s obzirom na njihov život (ljubavi). Nema nikakve veze da li se čovjek ponaša ponizno, da li (ili 'ništa ne znači ako čovjek') kleči i uzdiše kada moli; jer to su izvanjske stvari, i ukoliko izvanjske stvari ne proizlaze iz unutarnjih one su samo kretnje/geste i zvukovi bez života. U svakoj stvari koju čovjek izgovori se nalazi osjećaj, i svaki čovjek, duh, i anđeo je njegov vlastiti osjećaj, jer njihov osjećaj je njihov život; sam osjećaj je ono što govori, a ne čovjek bez njega; prema tome, kakav je osjećaj takvo je i moljenje. Duhovni osjećaj je ono što se naziva ljubavlju i dobročinstvom/milosrđem spram bližnjega; biti u tom osjećaju je istinsko obožavanje Boga; moljenje je ono što proizlazi; ili, primaran je u obožavanju Boga život ljubavi i dobročinstva/milosrđa spram bližnjega, a sekundarno je u njemu moljenje. Iz ovog je jasno da oni koji postavljaju Božansko obožavanje u usmenu pobožnost (piety), a ne u praktičnu pobožnost, uvelike griješe.

[4] Praktična pobožnost je djelovati u svakom radu/zaposlenju i svakoj obavezi/službi na iskren i ispravan način, i iz pravde i pravednosti/nepristranosti, i to poradi toga što je to zapovjedbena od strane Gospoda u Riječi Božjoj; jer na taj način čovjek u svakom radu gleda u nebo i u Gospoda, i na taj način je sjedinjen sa Njime. Ali djelovati iskreno i ispravno, pravedno i nepristrano, jedino poradi straha od zakona, gubitka ugleda ili časti ili dobitka, i ne razmišljati ni malo o Božanskom zakonu, o zapovijedima (u) Riječi, i o Gospodu (tj. **ne pridavati im nikakvu važnost**), a ipak se revno moliti u crkvama, to je vanjska pobožnost; i kakogod se to sveto moglo pričinjati, to nije pobožnost, već je radije licemjerstvo, ili nešto obučeno/pripasano što proizlazi iz navike, ili jedna vrsta nagovora/uvjerenja iz lažnog vjerovanja da se Božansko štovanje sastoji samo u tome; jer takav čovjek ne gleda u nebo i u Gospoda sa srcem, već jedino sa očima; srce gleda u vlastito ja i u svijet, a usta govore iz navike tijela (tj. **po navici**)

jedino i njegove memorije (tj. [onog što je tamo pohranjeno u pamćenju](#)); ovime je čovjek sjedinjen sa svijetom a ne sa nebom, i sa sobom samim a ne sa Gospodom. Iz ovog se može vidjeti što je pobožnost, a što je Božansko štovanje, i da je praktična pobožnost istinsko obožavanje Boga. O ovome vidi također što je rečeno u djelu 'Nebo i Pakao', (br. 222, 224, 358-360, 528-530); i u 'Doktrini Novog Jeruzalema' (br. 123-129), gdje se također nalaze ove riječi:

'Pobožnost je razmišljati i govoriti pobožno; provoditi puno vremena u molitvi; biti ponizan u takvim vremenima; često posjećivati crkve, i privrženo slušati rasprave tamo; svake godine često prisustvovati sakramentu Večere, te isto tako drugim službama obožavanja u skladu sa postavkama/odrebama crkve. Ali život ljubavi i dobročinstva/milosrđa spram bližnjega je željeti dobro i činiti dobro bližnjemu; djelovati u svakom radu/zaposlenju iz pravednosti i nepristranosti, iz dobra i istine, i također u svakoj obavezi/službi; ukratko, život ljubavi i dobročinstva/milosrđa spram bližnjega se sastoji u vršenju korisnih primjena (uses). Obožavanje Boga se primarno sastoji u takvom životu, a sekundarno u pobožnom životu; onaj, stoga, koji razdvaja jedno od drugoga, to jest, koji živi život pobožnosti a ne istovremeno život ljubavi i dobročinstva/milosrđa spram bližnjega, ne obožava Boga. Jer život pobožnosti je vrijedan u onoj mjeri u kojoj je život ljubavi i dobročinstva/milosrđa spram bližnjega sjedinjen sa njime; jer život ljubavi i dobročinstva/milosrđa spram bližnjega je primarna stvar, i onakav kakav je taj život, takav je i život pobožnosti (br. 124, 125).'

[5] Da Gospod insinuiru ([suptilno usađuje/ulijeva](#)) nebo u čovjekovu praktičnu pobožnost, ali ne u usmenu ili vanjsku pobožnost od te razdvojenju, mi je bilo posvjedočeno putem mnogo iskustva. Jer vidio sam mnoge koji su svo obožavanje postavili u usmenu i izvanjsku pobožnost, dok u njihovom stvarnom životu nisu obraćali pažnju na zapovijedi Gospoda u Riječi, vjerujući kako ono što je iskreno i pravo, pravedno i pošteno, mora biti učinjeno ne s obzirom na religiju, time iz duhovnog motiva ([= jer je to Božanski Zakon i od Gospoda zatraženo u Riječi, te kao takvo doprinosi spasenju](#)), već jedino s obzirom na civilni zakon i također moralni zakon, da bi mogli izgledati iskreni i pravedni poradi ugleda, i to radi časti i dobitka, vjerujući kako će ih ovo uvesti u nebo prije od drugih. U skladu sa njihovim vjerovanjem, oni su bili uzdignuti u nebo; ali kada su anđeli percipirali da su oni obožavali Boga jedino sa njihovim ustima, a ne sa srcem, i da njihova izvanjska pobožnost nije proizlazila iz praktične pobožnosti, koja je od života, izbacili su ih dolje; nakon toga su ovi bili združeni sa onima koji su bili u životu nalik njihovom, i bili su tamo lišeni njihove

pobožnosti i svetosti, pošto su ovi iznutra bili uprljani zalima/opakostima života. Iz ovog je također bilo jasno, da se obožavanje Boga sastoji primarno u životu ljubavi i dobročinstva/milosrđa spram bližnjega (Matej 22:36.40) a sekundarno u vanjskoj pobožnosti.

[6] Kako se samo obožavanje Boga primarno sastoji u životu, a ne u molitvama. Gospod je rekao da tijekom molitve ne treba koristiti mnoštvo riječi, i ponavljati se, i to u sljedećim riječima:

‘Kad molite, ne blebecite kao pogani. Misle da će s mnoštva riječi biti uslišeni. Ne nalikujte na njih.’ Matej 6:7, 8.

Sada, kako se obožavanje Boga primarno sastoji u životu ljubavi i dobročinstva/milosrđa spram bližnjega, a sekundarno u molitvama, pod ‘molitvama’ se u duhovnom značenju Riječi, naznačava obožavanje iz duhovnog dobra, to jest, iz života ljubavi i dobročinstva/milosrđa spram bližnjega, jer ono što je primarno je ono što je naznačeno u duhovnom značenju, dok se značenje slova sastoji od sekundarnih stvari, koje su posljedice, i koje korespondiraju.

E. Swedenborg ‘Otkrovenje Objasnjeno – 325:3-6’

‘Vi, dakle, ovako molite: ‘Oče naš, Koji jesi na nebesima...’

(Matej 6:9; Luka 11:2)

Bertha Dudde, br. 8673, 14 Studeni 1963

ZA ISTINSKO BOGOŠTOVLJE JE NUŽAN ODNOS OTAC-DIJETE

Mnogi ljudi vjeruju kako razmišljaju i djeluju na religiozan/vjerski/pobožan način, ali (nj)im(a) nedostaje ispravan odnos prema Meni... Oni zasigurno misle o Meni kao o svom Bogu i Stvoritelju, ali ne kao o svom Ocu, i tako ne uspostavljaju odnos djeteta sa njegovim ocem. Kao rezultat Mi se ni u molitvi neće povjeriti, oni u Meni vide jedino udaljenog svemogućeg Boga Kojem su kao ljudska bića podvrgnuti/pokoreni i Kojeg se prije plaše nego Ga ljube... pošto i dalje nisu u stanju prepoznati/uvidjeti Moju istinsku prirodu.

I opet treba biti objašnjeno da stupanj čovjekove ljubavi određuje njegov ispravan odnos prema Meni... da će ljubav prepoznati Oca, Koji je (i) Sâm ljubav (1 Ivanova 4:8, 16), i da će ljudsko biće onda težiti za Mnom sa ljubavlju i zazivati Me kao Moje dijete. Jedino tada se može govoriti o 'religioznom' načinu života, pošto će ovakav način života zasigurno voditi nazad do Mene (= 'religio' = povratak Bogu, ponovno uspostavljanje izgubljenog odnosa između palog čovjeka i Boga). Ali sve dok Sam Ja i dalje čovjekov udaljeni Bog i Stvoritelj Kojeg se, zahvaljujući Njegovoj moći, treba bojati, postoji jako malo izgleda da će Mi čovjek prići sa ljubavlju. On će samo ispuniti, formalno, stvari koje od njega zahtjeva njegova crkva. Njega jedino njegov odgoj motivira da se ponaša sukladno ali to neće garantirati promjenu njegovog unutarnjeg bića što je svrha i cilj (ovo)zemaljskog života.

Posljedično tome, ako vi ljudi doživite teške udare sudbine njihova namjera je jedino da vas ožive, da napustite same formalnosti i počnete više razmišljati o Bogu, Koji vas je stvorio... da počnete razmišljati zašto živite na Zemlji, i onda se dobrovoljno podredite sili Kojoj dugujete svoj život: pošto vaš ravnodušan/nezainteresiran odnos prema Meni neće rezultirati vašim duhovnim napretkom... Međutim, ako najozbiljnije želite saznati što vaš Bog i Stvoritelj od vas zahtjeva za vrijeme vašeg zemaljskog života, vi ćete to zasigurno i otkriti. Najprije trebate razmišljati o prirodi svoga Boga i Stvoritelja, i poriv da djelujete sa ljubavlju će se pojaviti (= u smislu, 'biti će uzdignut') u vama... jer to je Moj glas sa kojim Ja govorim vašoj savjesti i početno vam se objavljujem/obznanjujem.

Prateći glas vaše savjesti vi ćete Mi se približiti, i onda ćete također uspostaviti sa Mnom vrstu odnosa/veze koji/koja korespondira sa odnosom između djeteta i oca... Moj nježni glas će vas uvijek usmjeravati k akcijama ljubavi koje će vam donijeti svjetlo znanja i sa njime razumijevanje Moje prirode, Koja je sama ljubav (1 Ivanova 4:8, 16)... Onda ćete ostaviti 'isprazne ceremonije' iza vas i postati živi u vašoj suštini i djelima. Vi više nećete obavljati/izvoditi formalna djela već ćete pored zemaljskog života započeti voditi drugi život... Vi ćete se zaputiti duhovnim putem, pošto ćete zahvaljujući svom novom životu ljubavi iznutra biti upravljani k Meni.

I stoga vi znate kako je sve ono što teži ljubavi, što je poučeno od ljubavi i jeste aktivnost ljubavi, dobro i Meni prihvatljivo. Jer ljubav je pokazatelj istine a također i pokazatelj duhovne zrelosti čovjeka koji, kao Moj predstavnik, želi voditi svoje bližnje nazad k Meni. Sve dok i sam nema ljubavi njegove će propovijedi također biti bez snage: biti će to formalna, beživotna služba koja (ili 'formalno, beživotno služenje koje') nikome ne donosi dobrobiti pošto Sam mu (= propovjedniku) Ja Osobno udaljen, pošto bivaju izgovorene samo isprazne riječi koje nikad ne mogu dosegnuti Moje uho. Samo će bliska veza sa Mnom

ostvorena kroz ljubav učiniti vaše razmišljanje, htjenje i djelovanje živima. Jedino tada ćete i sami postići život, jer sve dok ste bez ljubavi vi ste i dalje mrtvi.

I prema tome, sudjelovanje u 'crkvenoj službi' je uvijek samo izvanjska formalnost, i tamo ne može biti ni govora o Mojoj prisutnosti sve dok vi ljudi jedino vjerujete samo u Boga i Stvoritelja ali ne pronalazite ispravan odnos prema Meni... Najprije morate prići k Ocu kao djeca i sa povjerenjem pričati sa Mnom, jedino onda možete biti sigurni da Sam vam blizu. A onda će i vaša vjera također oživjeti, pošto će 'dijete' uvijek težiti/nastojati ispuniti volju svoga oca. Ono neće više samo ispunjavati izvanjske formalnosti već će svim svojim srcem žudjeti za Mojom prisutnošću, koju će također zasigurno i dobiti.

Ja jedino želim da oživite, da ostavite/napustite (ili 'da se odreknete') beskorisne navike i običaje koje su vas naučili da ih se pridržavate ali koji jesu i ostaju potpuno beskorisni za vašu dušu. Vi ćete Me biti u stanju ljubiti jedino kada Me prepoznate kao svoga Oca, i jedino onda ćete ispuniti svrhu vašeg (ovo)zemaljskog života... jedino onda možete sazrijeti (= usavršiti se), što je uvijek ostvareno jedino ljubavlju. AMEN

***

Kome treba upućivati naše osjećaje i misli u Molitvi?!

(Što ovdje slijedi se zbiva u duhovnom svijetu) '...Zato recite vašim drugovima da smo mi ovdje bili poslani iz neba, da vidimo da li sa vama ima ikakve religije ili ne; i ako nema, bit ćete izbačeni sa mjesta gdje se sada nalazite. Predložite, prema tome, vašim drugovima ovo **pitanje, koje uključuje samu bit Crkve i religije**, kako oni razumiju ove riječi u Molitvi Gospodnjoj, 'Oče naš ...'

Čuvši ovo, oni najprije rekoše, 'Koji je ovome smisao?' Ali nakon toga su se složili prenijeti predloženo pitanje. Otišli su i izvjestili o ovim stvarima svoje pratioce, koji su odgovorili, 'Koja je namjera prijedloga?' Oni su međutim shvatili da se iza ovog pitanja krije želja saznati da li ove riječi potvrđuju ono što je njihova vjera naučavala u svezi načina pristupa Bogu Ocu. Stoga rekoše, 'Smisao ovih riječi je jasan, da se trebamo moliti Bogu Ocu; a kako je Krist naš Posrednik, da se trebamo moliti Bogu Ocu, Sinu za volju.' I odmah su u svojoj strdžbi odlučili doći k nama i reći nam ovo u lice, i dodali su kako će nas povući za uši.

Tako su napustili to mjesto, i otišli u šumarak blizu kuća gdje su bili mladići i njihovi učitelji. U centru ovog šumarka je bilo jedno uzdignuto mjesto poput igrališta. Držeći se za ruke ušli su tamo, gdje su nas pronašli kako čekamo na njih. Na tlu su bile nabacane hrpice treseta nalik malim zelenim brežuljcima; posjeli su se na njih govoreći, 'Nećemo stajati u njihovom prisustvu, već ćemo sjediti.' 'Onda je jedan od njih koji je sebe mogao prikazati kao anđela svjetla, i

koji je od strane drugih bio odabran govoriti sa nama, rekao, ‘Vi ste predložili da objasnimo na koji način razumijemo te prve riječi u Molitvi Gospodnjoj. Prema tome, ja vam kažem da u skladu sa našim tumačenjem one predstavljaju sljedeće, da se trebamo moliti Bogu Ocu; a pošto je Krist naš Posrednik, i spašeni smo Njegovom zaslugom, moramo se moliti Bogu Ocu iz vjere u Njegovu zaslugu.’

[6] ‘Mi smo im nakon toga rekli: ‘Mi smo iz nebeske zajednice zvane Michael (= na nebu svaka zajednica ima jedno ime koje u sebi uključuje kvalitetu ljubavi i mudrosti koji prevladavaju u toj zajednici), i bili smo poslani posjetiti vas i ispitati da li vi koji ste okupljeni na ovom mjestu, imate ikakvu religiju ili ne; jer ideja o Bogu ulazi u sve o religiji, i putem nje je čovjek sjedinjen sa Bogom, a posredstvom sjedinjenja je spašen. Mi na nebu, baš kao i ljudi na Zemlji, izgovaramo tu Molitvu svakodnevno, i čineći tako ne mislimo o Bogu Ocu, jer On je nevidljiv, već mislimo o Njemu u Njegovom Božanskom Ljudskom, pošto je u ovome On vidljiv; i u ovome se On s vaše strane naziva Krist, ali s naše strane Gospod, **i tako je Gospod za nas Nebeski Otac.** Štoviše, Gospod nas je poučio kako su ‘On i Otac jedno’; kako je ‘Otac u Njemu i On u Ocu’; i da ‘tkogod vidi Njega vidi Oca’; i opet, da ‘nitko ne dolazi k Ocu osim kroz Njega’; također da je ‘Očeva volja da ljudi trebaju vjerovati u Sina’, i da ‘tkogod ne vjeruje u Sina neće vidjeti život; već gnjev Božji prebiva u njemu’. **Iz ovih odlomaka je jasno kako Ocu treba pristupati kroz Njega i u Njemu; a pošto je takav slučaj, On je također naučavao ‘kako Mu je dana sva moć na nebu i na Zemlji’...**

... [8] Nadalje smo ih poučili iz Riječi da Gospod nije došao na svijet jedino radi toga da bi iskupio anđele i ljude, **već također da se kroz Njega i u Njemu oni mogu ujediniti sa Bogom Ocem;** jer On je naučavao:

‘da su oni koji vjeruju u Njega u Njemu, i On u njima.’

Ivan 6:56; 14:20; 15:4, 5.

Kada su ovo čuli zapitali su, ‘Kako se onda vaš Gospod (Isus Krist) može nazivati Ocem? Odgovorili smo: ‘To se vidi iz onog što je upravo bilo pročitano, a također iz ovih odlomaka:

‘Dijete (= Isus Krist) nam se rodilo, Sina dobismo; i evo imena kojim će Ga zvati... Bog Silni, Otac Vječni.’ Izaija 9:6.

‘Jer bez sumnje Otac si naš! Abraham nas ne poznaje i ne priznaje nas Izrael; Ti, Jehova, si naš Otac, Iskupitelj naš (= Isus Krist); ime Ti je oduvijek.’ Izaija 63:16.

Zar On nije rekao Filipu, koji je želio vidjeti Oca:

‘Zar Me ne poznaješ Filipe? Onaj koji je vidio Mene, vidio je Oca.’

Ivan 14:9; 12:45.

Tko drugi je, onda, Otac nego Onaj kojeg je Filip vidio sa svojim očima?

Ovome smo dodali: Rečeno je u cijelom Kršćanskom svijetu kako oni koji su u Crkvi sačinjavaju tijelo Kristovo, i nalaze se u Njegovom tijelu. Kako, onda, bilo koji čovjek Crkve može pristupati Bogu Ocu osim kroz Njega u čijem je on tijelu? Inače mora izaći iz tijela i tako Mu pristupiti. I naposljetku smo ih obavijestili da danas (= 1757) Gospod uspostavlja Novu Crkvu koja je u Otkrovenju predstavljena sa Novim Jeruzalemom, u kojoj će se obožavati jedino Gospod, kao i na nebu, i da će tako sve što je sadržano u Molitvi Gospodnjoj od početka do kraja biti ispunjeno. Tako potpuno smo mi sve ovo potvrdili iz Riječi u Evandelistima i Prorocima od početka do kraja, a također iz Otkrovenja, koje od početka do kraja obrađuje tu Crkvu, da su oni bili umorni od slušanja.

[9] Ljudi iz Armagedona su čuvši ove stvari bili tako gnjevni da su u svakom trenutku željeli prekinuti naše napomene. Naposljetku nas jesu prekinuli uzvikujući: ‘Govorili ste protiv doktrine naše Crkve, koja naučava kako se Bogu Ocu treba pristupati direktno, i da ljudi trebaju vjerovati u Njega; vi ste prema tome krivi zbog oskrvrnuća naše vjere. Napustite ovo mjesto, prema tome, inače ćete biti izbačeni.’ Zapaljeni gnjevnom strašću oni su sada htjeli ostvariti svoje prijetnje; ali smo ih u tom trenutku, kako nam je bila podarena moć, udarili sa sljepilom, tako da nas nisu mogli vidjeti; već su jureći prema naprijed, trčali, ne znajući gdje, a neki su pali u bezdan spomenut u Otkrovenju 9:2. Ovo je sada predio koji leži na jugo-istoku, gdje prebivaju oni koji su potvrdili svoje vjerovanje u opravdanje samo sa vjerom. Oni među njima koji su to potvrdili iz Riječi su poslani u pustinske dijelove, koji se protežu sve do krajnjih dijelova Kršćanskog svijeta i tamo se družu sa poganima.’

E.Swedenborg ‘Istinska Kršćanska Religija – 113’

‘Neka bude sveto ime Tvoje...’ (Matej 6:9; Luka 11:2)

III. POSTOJE MNOGE VRSTE OSKVRNUĆA ONOG ŠTO JE SVETO, ALI OVA JE NAJGORA OD SVIH.

229. U najgeneralnijem značenju sa oskvrnućem svetosti je naznačeno svo bogohuljenje; i prema tome skvrniteljima svetinja/svetosti su naznačeni svi bezbožnici koji u njihovom srcu negiraju Boga, svetost Riječi, i posljedično tome duhovne stvari Crkve koje su u suštini svete stvari, i koji također o ovima govore bogohulno. Takve skvrnitelje svetinja mi ovdje ne obrađujemo, već one koji ispovijedaju vjeru u Boga, koji dokazuju svetost Riječi (= koji priznaju i tvrde kako je Riječ sveta), i koji priznaju duhovne stvari Crkve (= pripadnike Crkava), mnogi od njih, međutim, samo sa svojim usnama. Ovi počinjavaju oskvrnuće budući ono što je sveto iz Riječi jeste u njima i sa njima, a ono što je u njima, što sačinjava njihovo razumijevanje i volju, oni oskvrnjuju; ali u bezbožnicima, koji negiraju Boga i Božanske stvari, nema ničeg svetog što oni mogu oskvrnuti. Oni su doista skvrnitelji, ali ipak oni nisu skvrnitelji/profani u srcu.

230. Oskvrnuće onog što je sveto je ono na što se odnosi druga zapovijed Dekaloga, **‘Ne oskvrnjuj ime Boga svoga’**; a da se ono ne smije oskvrnuti naznačavaju ove riječi u Molitvi Gospodnjoj, **‘Neka bude sveto ime Tvoje.’** **Jedva da itko u Kršćanskom svijetu zna što je naznačeno sa ‘imenom Božjim’.** Razlog zašto ovo nije poznato je da u duhovnom svijetu imena nisu kao u prirodnom svijetu, već svatko ima ime u skladu sa kvalitetom njegove ljubavi i mudrosti; jer čim netko uđe u zajednicu ili u društvo sa drugima on je tamo imenovan u skladu sa njegovim karakterom. Ovo je imenovanje sprovedeno pomoću duhovnog jezika, koji je takav da svemu može dati ime, budući tamo svako slovo predstavlja jednu stvar a slova kombinirana zajedno u jednu riječ, formirajući čovjekovo ime, uključuju cjelokupno stanje imenovanog. Ovo je jedna od prekrasnih stvari duhovnog svijeta.

[2] Otud je jasno da je sa ‘imenom Božjim’ u Riječi predstavljen Bog sa svim Božanskim koje je u Njemu i koje iz Njega proizlazi; a kako je Riječ Božansko proizlazeće, ona je ime Božje; a kako su sve Božanske stvari koje se nazivaju duhovnim stvarima Crkve iz Riječi, one su, također, ime Božje. Iz ovih razmatranja se može vidjeti što je u drugoj zapovijedi Dekaloga naznačeno sa:

‘Ne oskvrnjuj (ili ‘ne koristi isprazno/uzalud’) ime Božje (ili ‘ime Gospoda Boga svoga’). Izlazak 20:7;

i u Molitvi Gospodnjoj sa:

‘Neka bude sveto ime Tvoje.’ Matej 6:9.

‘Ime Božje’ i ‘Gospodnje’ ima isto značenje u mnogim mjestima Riječi obadva Testamenta, kao u Mateju 7:22; 10:22; 18:5, 20; 19:29; 21:9; 24:9, 10. Ivanu 1:12; 2:23; 3:17, 18; 12:13, 28; 14:14-16; 16:23, 24, 26, 27; 17:6; 20:31; pored ostalih mjesta, i na jako puno mjesta u Starom Testamentu.

[3] Onaj koji zna ovo značenje 'imena' može razumjeti što predstavljaju ove riječi Gospodnje:

‘Tko prima proroka u ime proroka, primit će plaću proročku; tko prima pravednika u ime pravednika, primit će plaću pravedničku. Tko napoji jednoga od ovih najmanjih samo čašom hladne vode samo poradi imena učenikova, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća.’ Matej 10:41, 42.

Onaj koji ovdje pod imenom proroka, ili pravednika, i učenika razumije jedino proroka, pravednika i učenika u tom odlomku ne poznaje ni jedno drugo značenje nego jedino značenje Slova. On ne zna što je predstavljeno sa ‘plaćom proročkom’, ili sa ‘plaćom pravedničkom’, ili sa ‘plaćom za čašu hladne vode koja je dana učeniku’; dok je pak sa ‘imenom i plaćom proročkom’ naznačeno stanje onih koji su u Božanskim istinama; dok je sa ‘imenom i plaćom pravedničkom’ naznačeno stanje i sreća onih koji su u Božanskim dobrima; ‘učenikom’ se naznačava stanje onih koji su u nekima od duhovnih stvari Crkve; a sa ‘čašom hladne vode’ je naznačeno nešto od istine.

[4] Da je priroda stanja ljubavi i mudrosti, ili dobra i istine, predstavljena uz pomoć imena je također bilo učinjeno očiglednim putem ovih riječi Gospodnjih:

‘A tko na vrata ulazi, pastir je ovaca. Tome vratar otvara i ovce slušaju njegov glas. On ovce svoje zove imenom pa ih izvodi.’

Ivan 10:2, 3.

‘Zvati ovce svoje po imenu’ je naučavati i voditi svakoga tko je u dobru milosrđa u skladu sa njegovom ljubavlju i mudrošću. ‘Vratima’ je naznačen Gospod, kao što je očigledno iz devetog stiha.

‘Ja Sam vrata. Kroza Me tko uđe, spasit će se: i ulazit će i izlaziti i pašu nalaziti.’ Ivan 10:9.

Iz ovog je jasno kako se Gospodu Osobno mora pristupati kako bi itko mogao biti spašen; i da onaj koji Mu pristupa jeste pastir ovaca; a da je onaj koji Mu ne pristupa lopov i razbojnik, kao što je rečeno u prvom stihu ovog poglavlja.

231. Pošto je sa oskvrnućem onog što je sveto naznačeno oskvrnuće od strane onih koji imaju znanje o istinama vjere i dobrima dobročinstva/milosrđa spram bližnjega iz Riječi, i koji ih, štoviše, u nekoj mjeri priznaju, a ne od strane onih koji su u neznanju u svezi njih, niti od strane onih koji ih u potpunosti odbacuju na bezbožnički način, što slijedi prema tome nije rečeno o potonjima već o prijašnjima. Ima puno vrsta oskvrnuća od strane prijašnje klase oskvrnitelja, neka su lakša a neka pak teža; no ona se mogu razvrstati u sljedećih sedam.

Prvo, vrsta oskvrnuća počinjena od strane onih koji se sprdaju (ili 'prave šale') na račun Riječi i u svezi Riječi, ili na račun Božanskih stvari Crkve i u svezi njih. To je od strane nekih učinjeno poradi loše navike, tako što uzimaju/koriste imena ili oblike izražaje iz Riječi miješajući ih sa primjedbama koje su nepristojne i ponekad prljave. Neizbježno je da će to do izvjesne mjere biti popraćeno sa prezirom spram Riječi Božje; jer Riječ je u svim stvarima, generalno i pojedinačno, Božanska i sveta, svaki izražaj tamo je u sebi pohranio nešto Božansko, posredstvom čega ima komunikaciju sa nebom. Ova je vrsta oskvrnuća, međutim, lakša ili više teška u skladu sa priznavanjem svetosti Riječi i neumjesnim karakterom govora u koje je uključena od strane onih koji u svezi nje sprdaju.

[2] Drugo, vrsta oskvrnuća počinjena od strane onih koji razumiju i priznaju Božanske istine, a ipak žive sa njima u suprotnosti. Oni koji samo razumiju ih oskvrnjaju na lakši način, dok onih koji ih također priznaju i potvrđuju to čine na više težak način. Jer razumijevanje jedino naučava, na posve isti način kao i propovjednik, i samo po sebi se ne sjedinjuje sa voljom; ali priznavanje doista sjedinjuje; jer ništa ne može biti priznato i potvrđeno bez slaganja/odobravanja volje. Ipak ovo sjedinjenje varira, a oskvrnuće je u skladu sa mjerom sjedinjenja, kada se život živi protivno istinama koje su priznate i potvrđene. Time ako čovjek priznaje da su osveta i mržnja, preljub i bludničenje, prijevara i obmana, bogohuljenje i laganje, grijesi spram Boga, a ipak ih počinjava, on je u više teškom obliku ove vrste oskvrnjivanja; jer Gospod kaže,

'I onaj sluga što je znao volju gospodara svoga... a nije učinio po volji njegovoj, dobit će mnogo udaraca.' Luka 12:47.

i na drugom mjestu,

'Da ste slijepi, ne biste imali grijeha. No vi sada govorite: "Vidimo" pa grijeh vaš ostaje.' Ivan 9:41.

No jedna je stvar priznati i potvrditi privide istine, a druga priznati i potvrditi vjerodostojne/prave istine. Oni koji priznaju i potvrde vjerodostojne istine a ipak ne žive u skladu sa njima se u duhovnom svijetu pojavljuju bez svjetla i vitalne topline u tonu njihova glasa i govora, kao da su tek inertna bića.

[3] Treće, vrsta oskrvuća počinjena od strane onih koji primjenjuju/koriste značenje Slova Riječi da bi potvrdili zle ljubavi i lažne principe. To je zbog toga što je potvrđivanje neistine pobijanje/nijekanje istine, a potvrđivanje zla je odbacivanje dobra. Riječ je u svojem najunutarnijem ništa doli Božanska Istina i Božansko Dobro; a ovo u krajnjem/najzadnjem značenju koje je značenje Slova nije izraženo u vjerodostojnim/pravim (genuine) istinama, osim tamo gdje podučava u svezi Gospoda i suštinskog puta ka Spasenju, već u zakritim istinama; a onaj koji potvrđuje zle ljubavi zlostavlja Božansko Dobro, dok onaj koji potvrđuje lažne principe zlostavlja Božansku Istinu. Ovo potonje zlostavljanje se naziva falsificiranje/krivo prikazivanje (falsification) istine, a prijašnje onečišćenje/krivotvorenje (adulteration) dobra. Obadvoje su naznačeni u Riječi sa 'krvlju'; jer duhovna svetost, koja je također duh istine koji proizlazi iz Gospoda, je iznutra u svakoj pojedinosti značenja Slova. Ova je svetost zlostavljana kada je Riječ falsificirana i onečišćena/krivotvorena; a jasno je kako je to oskrvuće.

[4] Četvrto, vrsta oskrvuća počinjena od strane onih koji sa usnama govore pobožne i svete stvari, i koji također njihovim tonom glasa i gestama krivotvore/imitiraju osjećaje ljubavi spram takvih stvari, a ipak u njihovom srcu u njih ne vjeruju i ne ljube ih. Većina ovih su licemjeri i Farizeji od kojih je nakon smrti oduzeta sva istina i dobro; a oni su onda poslani u najgušću tamu. Oni koji su od oskrvuća ove vrste sebe potvrdili protiv Boga i protiv Riječi, i posljedično tome protiv duhovnih stvari Riječi, sjede u toj tami glupavi/zatupljeni, nesposobni govoriti, žudeći govoriti pobožne i svete stvari kao što su to činili u svijetu, ali to nisu u stanju. Jer u duhovnom svijetu je svatko prisiljen govoriti kako razmišlja; ali licemjer žudi govoriti drugačije nego što misli, i posljedično tome tamo nastaje protivljenje u ustima zahvaljujući kojem on može jedino mumljati. Licemjerje je, međutim, lakše ili više strašno u skladu sa stupnjem potvrđivanja protiv Boga i vanjskim rasuđivanjem u prilog Bogu.

[5] Peto, vrsta oskrvuća počinjena od strane onih koji sebi pripisuju ono što je Božansko (ili 'što pripada Bogu' = recimo, 'otpuštanje nečijih grijeha' itd.). Takvi su u 14 poglavlju Izaije predstavljeni sa Luciferom. 'Lucifer' tamo naznačava Babilon, kao što se može vidjeti iz četvrtog i dvadeset drugog stiha tog poglavlja, gdje je, također, opisana i sudbina takvih. Isto je naznačeno i opisano također u Otkrovenju 17 sa 'kurvom koja sjedi na grimiznoj zvijeri'. Babilon i Kaldeja su spomenuti na mnogim mjestima u Riječi, gdje je 'Babilonom' naznačeno oskrvuće dobra, a 'Kaldejom' oskrvuće istine. U obadva slučaja oskrvuće je počinjeno od strane onih koji sebi pripisuju ono što je Božansko.

[6] Šesto, vrsta oskrvuća počinjenog od strane onih koji priznaju Gospoda a ipak negiraju Njegovo Božanstvo. U svijetu se ovih nazivaju Socinjani, a neki Arijanisti. Stanje svih takvih je da oni zazivaju Oca, a ne Gospoda (Isusa Krista), i prestano se mole Ocu, neki zaista poradi Sina, da budu

primljeni u nebo, ali uzalud, sve dok ne izgube svaku nadu u spasenje. Oni su onda poslani dolje u pakao među one koji negiraju Boga. To su oni

‘koji hule protiv Svetog Duha, kojima se neće oprostiti ni na ovom svijetu ni u budućem.’ Matej 12:32.

To je zbog toga što je Bog jedan/jedno i u Osobi i u Suštini, u Kojem je Trojstvo, i taj Bog je Gospod (Isus Krist); a pošto je Gospod nebo, i tome posljedično su oni koji su u nebu u Gospodu, prema tome oni koji negiraju Božanstvo Gospoda (time što se mole Ocu kao jednoj Osobi, a Njega, 'Sina', smatraju za drugu, itd.) ne mogu biti primljeni u nebo i biti u Gospodu. Bilo je ukazano iznad da je Gospod nebo, i posljedično da su oni koji su u nebu u Gospodu.

[7] Sedmo, vrsta oskvrnuća počinjena od strane onih koji najprije priznaju Božanske istine i žive u skladu sa njima, ali ih nakon toga napuste i nijeću. Ovo je najgora vrsta oskvrnuća budući takve osobe miješaju stvari svete i nečiste/profane do takvog stupnja da se one ne mogu razdvojiti; a ipak te stvari moraju biti rastavljene kako bi ljudi mogli pronaći njihovo mjesto ili na nebu ili u paklu. Kako se to, međutim, u slučaju takvih osoba ne može ostvariti/izvesti, sve što je u njima ljudsko, i ono što pripada intelektu i što pripada volji, je iskorijenjeno i, kao što je bilo rečeno ranije, oni prestaju biti ljudi. Skoro se ista stvar događa sa onima koji u njihovim srcima priznaju Božanske stvari Riječi i Crkve, ali koji ih potpuno urone u njihov proprium ('**proprium**' = **ono što je čovjekovo vlastito**), koji je ljubav spram vladanja nad svim stvarima, o čemu je također bilo puno toga rečeno. Jer nakon smrti kada oni postaju duhovi, oni su potpuno ne-drago-voljni biti vođeni od strane Gospoda, već žude biti vođeni sami od sebe. Kada su olabavljene uzde njihovoj ljubavi oni žude vladati ne jedino nad nebom već također i nad Gospodom; a kako oni to ne mogu napraviti, oni negiraju Gospoda i postaju vragovi. Treba biti shvaćeno kako životna ljubav, koja je također vladajuća ljubav, ostaje sa svakime nakon smrti, i ne može se oduzeti.

[8] Oskvrnitelji ove vrste su naznačeni sa ‘mlakima’, o kojima je ovako napisano u Otkrovenju:

‘Znam tvoja djela: nisi ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć! Ali jer si mlak, ni vruć ni studen, povratit ću te iz usta.’

Otkrovenje 3:15, 16.

Ova je vrsta oskvrnuća na ovaj način opisana u Mateju:

‘A kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta bezvodnim mjestima tražeći spokoja, ali ne nalazi! Tada rekne: "Vratit ću se u kuću

***odakle iziđoh."* I došavši, nađe je praznu, pometenu i uređenu. Tada ode i uzme sa sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, te uđu i nastane se ondje. Na kraju bude s onim čovjekom gore nego na početku. Tako će biti i s ovim opakim naraštajem.'**

Matej 12:43-45.

Čovjekovo obraćenje je ovdje opisano sa 'izlaskom nečistog duha iz njega'; a njegovo vraćanje njegovim ranijim zalima, nakon što su stvari dobre i istinite bile izbačene, je opisano sa 'povratkom nečistog duha zajedno sa sedam drugih duhova gorih od njega u kuću za njega pometenu i uređenu'; a oskrvrnuće onog što je sveto sa onim što je nečisto je opisano sa 'posljednjim stanjem toga čojeka koje je bilo gore nego na početku'. Isto je značenje i ovog odlomka u Ivanu:

'Isus reče čovjeku koji je bio izliječen pored kupališta Bethzatha: Ne griješi više, da te što gore ne snađe.' Ivan 5:14.

[9] Gospod osigurava da čovjek iznutra neće priznati i potvrditi istine i nakon toga ih napustiti i postati nečist. To je naznačeno ovim riječima:

'Zaslijepio im je oči, stvrdnuo srca; da očima ne vide, srcem ne razumiju te se ne obrate pa ih ozdravim.' Ivan 12:40.

'Da se ne obrate pa ih ozdravim', predstavlja da oni ne bi priznali i potvrdili istine a onda ih napustili, i tako postali nečisti. Iz istog je razloga Gospod govorio u poredbama, kao što On Sam kaže, Matej 13:13. Da je Židovima bilo zabranjeno jesti loj i krv, Levitski Zakonik 3:17, 7:23, 25, predstavlja da oni nisu smjeli onečistiti svete stvari, jer 'loj' predstavlja Božansko Dobro a 'krv' Božansku Istinu. Da čovjek koji je jednom obraćen treba nastaviti u dobru i istini do kraja njegova života, Gospod naučava u Mateju:

'Isus reče: Onaj koji ustraje do kraja, bit će spašen.'

Matej 10:22; također Marko 13:13.

E.Swedenborg 'Božanska Providnost – 229-231'

***

‘Ovo Mi je ime do vijeka...’

(Izlazak 3:15)

‘Ovo Mi je ime do vijeka’, to znači da Božansko Ljudsko (**Tijelo**) ima suštinsku prirodu (ili **‘kvalitetu’**) samog Božanstva. Ovo je jasno iz značenja ‘imena Božjeg’ kao sve u jednoj cjelini pomoću čega je Bog obožavan, time Njegova suštinska priroda, što je bilo obrađivano u br. 2724, 3006, 6674. Ali Samo se Božanstvo ne može obožavati budući se Samom Božanstvu ne može pristupiti bilo u vjeri bilo u ljubavi (ili **‘bilo vjerom bilo ljubavlju’**), budući je – u skladu sa riječima Gospoda u Ivanu – potpuno iznad shvaćanja/poimanja:

‘Boga nitko nikada ne vidje: Jedinorođeni Sin, Koji je u krilu Očevu, On Ga obznani.’ Ivan 1:18.

I drugdje u istom Evanđelju:

‘Niti ste glasa Njegova ikada čuli niti ste lica Njegova ikada vidjeli.’ Ivan 5:37.

Stoga, ‘ime Božje’, budući je iste suštinske prirode kao Samo Božanstvo, jeste Božansko Ljudsko (**Tijelo/Lik**) kojem se može pristupiti i kojeg se može obožavati.

[2] Činjenica da je Božansko Ljudsko ‘ime Božje’ je očigledna u Ivanu:

‘Oče, proslavi ime Svoje! Uto dođe glas s neba: Proslavio Sam Ga i opet ću Ga proslaviti!’ Ivan 12:28.

S obzirom na Božansko Ljudsko Gospod Sebe ovdje naziva ‘imenom Očevim’. U Izaiji:

‘Ja, Jehova, u pravdi Te pozvah, čvrsto ću Te za ruku držati; jer štitit ću Te, i postaviti Te za savez narodima i svjetlost poganima, da otvoriš oči slijepima, da izvedeš sužnje iz zatvora, iz tamnice one što žive u tami. Ja Sam Jehova, to Mi je ime, i Svoje slave drugome neću dati.’ Izaija 42:6-8.

Ovi i prethodni stihovi u Izaiji se sasvim jasno odnose na Gospoda (**Isusa Krista**). On je taj Koji je predstavljen ‘imenom Jehovinim’, kao što je očigledno iz proglašenja kako ‘On Svoje slave neće dati drugome’, što znači – budući se to odnosi na Gospoda – davati Sebi Samome, jer su On i Jehova jedno.

[3] U Mojsiju:

‘Šaljem, evo, Svog anđela pred tobom da te čuva na putu i dovede te do mjesta koje Sam priredio. Obrati dobro pažnju na lice Njegovo, i slušaj Njegov glas; jer On vam neće opraštati prekršaje, budući je Moje ime u Njemu.’ Izlazak 23:20, 21.

‘Anđeo Jehovin’ je ovdje korišten da bi se naznačio Gospod s obzirom na Njegovo Božansko Ljudsko, vidi br. 6831. A pošto Božansko Ljudsko ima suštinsku prirodu samog Božanstva, tekst kaže kako je ‘ime Jehovino u Njemu’. Također u Molitvi Gospodnjoj riječi ‘Oče naš Koji jesi na nebesima, neka bude sveto ime Tvoje’ su korištene da bi se naznačio Gospod s obzirom na Njegovo Božansko Ljudsko, baš kao i sve u cjelosti putem čega Ga čovjek treba obožavati.

E. Swedenborg ‘Nebeske Tajne – 6887’

[Jednom mi je u molitvi bilo ukazano što u pozitivnom smislu znači ‘držati svetim ime Isusa Krista’; to znači spoznati Ga i priznati kao Jedinog Boga u Kojem je Trojstvo, Koji nas je Iskupio i Spasio, te zatim živjeti po Njegovom svetom Primjeru, tj. po-svećivati se = nastojati postati savršeni kao što je On Sam savršen i sveti kao što je On Sam svet; i to ne samo u našem duhu, tj. u namjerama i mislima, već i u našem tijelu, tj. našim djelima i kvalitetom prirodnog življenja; da bi se upravo rečeno što bolje razumjelo, pogledajte molim vas sljedeće ‘upute’ iz Riječi Božje = Matej 5:48 + Levitski Zakonik 11:44, 45; 1 Solunjanima 4:1-8; Efežanima 5:3, 4; Petrova 1:15, 16; Lorens N.]

‘Dođi kraljevstvo Tvoje...’ (Matej 6:10; Luka 11:2)

(Nastavak onog razgovora od gore koji se odvijao u duhovnom svijetu)‘... U toj Molitvi je rečeno, **‘... dođi kraljevstvo Tvoje’**; i mi smo ukazali iz Riječi da je Očevo ime Njegovo Božansko Ljudsko, i da Očevo kraljevstvo dolazi kada se Gospodu pristupa direktno, a ne kada se Bogu Ocu pristupa direktno. Iz tog razloga, također, je Gospod zapovijedio Svojim učenicima propovijedati kraljevstvo Božje; a ovo je kraljevstvo Božje.’

[7] ‘Čuvši ove riječi naši protivnici rekoše, ‘Vi navodite mnoge odlomke iz Riječi, i moguće je da smo ih mi tamo čitali, ali se toga ne sjećamo. Prema tome otvorite Riječ u našem prisustvu, i pročitajte nam iz nje te odlomke, posebice one koji kažu kako Očevo kraljevstvo dolazi kada dolazi Gospodnje kraljevstvo.’

Onda rekoše djeci: ‘Donesite ovdje Riječ’; I oni su je donijeli. Mi smo zatim iz Nje pročitali sljedeće odlomke:

‘Ivan je došao propovijedajući Evanđelje o kraljevstvu. Isus reče, Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje!’

Marko 1:14, 15; Matej 3:2.

‘Isus Osobno je propovijedao Evanđelje kraljevstva, i rekao da se približilo kraljevstvo Božje.’ Matej 14:17, 23; 9:35.

‘Isus je dao zapovijed Svojim učenicima da trebaju propovijedati i prikazivati radosnu vijest o Kraljevstvu Božjem.’

Marko 16:15; Luka 8:1; 9:60.

‘Isto su podučavali i sedamdesetorica koju je odaslao.’

Luka 10:9, 11;

Pored onog što se naučava na drugim mjestima, kao u Mateju 11:5; 16:28; Marku 9:1; 11:10; Luki 4:43; 21:31:22:18.

Kraljevstvo Božje koje se propovijedalo je bilo Gospodnje kraljevstvo, i prema tome Očevo kraljevstvo. To je očigledno iz ovih odlomaka:

‘Otac... je predao sve stvari u Njegove (Sinovljeve) ruke.’ Ivan 3:35;

‘Otac je dao Sinu vlast nad svakim tijelom.’ Ivan 17:2;

‘Sve stvari Mi je predao Otac Moj.’ Matej 11:27;

‘Dana Mi je sva vlast na nebu i na Zemlji.’ Matej 28:18.

To je također očigledno iz ovih odlomaka:

‘Jehova nad vojskama je Njegovo ime; tvoj je Iskupitelj Svetac Izraelov; Bog zemlje svekolike On se zove.’ Izaija 54:5;

‘Gledah... i gle, jedan kao Sin čovječji... Njemu bi predana vlast, čast i kraljevstvo, da Mu služe svi narodi, plemena i jezici. Vlast Njegova vlast je vječna i nikada neće proći, kraljevstvo Njegovo neće propasti.’ Danijel 7:13, 14;

'I sedmi anđeo zatrubi. I na nebu odjeknuše silni glasovi govoreći, Kraljevstva ovog svijeta su postala kraljevstva našeg Gospoda, i Njegovog Krista; i On će vladati u vijeke vjekova!'

Otkrovenje 11:15; 12:10.

E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 113'

'Budi volja Tvoja kako na nebu tako i na Zemlji...' (Matej 6:10)

Bertha Dudde, br. 4372, 11 Srpanj 1948

ISPRAVNA MOLITVA... 'OČE, BUDI VOLJA TVOJA...'

Ni jedna molitva koja se podiže ka Meni sa potpunim povjerenjem u Moju pomoć nije uzaludna. Jer to povjerenje svjedoči o vjeri u Moju ljubavi i Moju moć. I kroz takvu molitvu je čovjek također uspostavio ispravan odnos sa Mnom... on Mi pristupa kao dijete njegovom ocu. Otac, međutim, neće nikad sebe zaniijekati svojem djetetu ukoliko ga dijete ne zamoljeva (apelira) za nešto potpuno štetno/nezdravo u kojem slučaju će ga otac zaštititi ali isto tako i sukladno podučiti tako da djetetovo povjerenje neće biti razočarano. Ova se poduka događa na način da će se sekundarne misli pojaviti u čovjeku s obzirom na to da li je njegova molitva bila prikladna, da on sumnja u njegovo pravo da postavi takav zahtjev (ili 'uputi takvu zamolbu'), i onda će istinsko dijete uvijek dodati svojem zahtjevu **'Oče, budi volja Tvoja...'** I Ja ću podariti što je dobro za njega i udovoljit ću njegovoj želji na drugačiji način, jer Moja ljubav želi dati i ugoditi ako Sam zazivan na ispravan način. To je razlog zašto vi uvijek trebate pokušati povećati vašu snagu vjere, jer onda će vam ispunjenje svake želje biti podareno. Veća snaga vjere će uvijek biti popraćena sa sve više aktivnosti u ljubavi, više aktivnosti u ljubavi vam osigurava povećano znanje, i na taj način čovjek koji je u posjedu znanja i živi u istini neće zamoljevati za nešto što je za njega škodljivo i stoga će uvijek naći ispunjenje budući vjeruje (Ivan 14:13, 14; 16:23, 24, 26). Vi trebate znati da vi ne možete nego razmišljati ispravno ako ste zadobili pravu vjeru kroz ljubav i, u ovom stanju, uputite molitvu ka Meni. Sjetite se Mojeg obećanja **'Molite, i dat će vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvorit će vam se...'** (Matej 7:7) I tako Mi vi u svako vrijeme možete predstaviti vaše želje kao istinska djeca i Ja nikad neću razočarati vašu vjeru (Matej 7:8). AMEN

***

Značenje 'volje', kad se u Riječi govori o Gospodu, je 'Božanska Ljubav'

[2] Razlog zašto 'volja', kad je riječ o Gospodu, označava Božansku Ljubav jeste sljedeći: Suštinsko ili Samo Božanstvo (Jehova), iz Kojeg sve stvari postoje, jeste Božanska Ljubav (1 Ivanova 4:8, 16); otud se Gospod pred anđelima pojavljuje kao Sunce, vatreno i plameno, čega je temelj i razlog, da se ljubav, u duhovnom svijetu, pojavljuje kao vatra; to je zašto 'vatra' u Riječi, kada je riječ o Gospodu, nebu, ili o crkvi, predstavlja ljubav. Od tog Sunca u nebo proizlaze toplina i svjetlo; a toplina tamo je proizlazeće Božansko dobro, a svjetlo je proizlazeća Božanska istina. (Ove su stvari više detaljnije prikazane u djelu, 'Nebo i Pakao', u svezi 'Nebeskog Sunca', br. 116-125; i u svezi 'Topline i svjetla na nebu', br. 126-140). A pošto je Suštinsko ili Samo Božanstvo iz kojeg proizlaze sve stvari Božanska Ljubav, prema tome 'volja' također, kada je riječ o Gospodu, označava Božansku Ljubav, jer ono što sama ljubav želi jeste dobro ljubavi; istina koja se naziva istinom vjere jeste samo sredstvo da bi dobro moglo postojati, i da bi istina vjere nakon toga mogla postojati od dobra. Iz ovog izvora čovjek posjeduje volju i razumijevanje; volja je u njemu (ili 'kod čovjeka') primatelj dobra ljubavi, razumijevanje u njemu je primatelj istine vjere; razumijevanje je sredstvo pomoću kojeg volja može biti oblikovana, i pomoću kojeg se volja može pojaviti u-obličena, takva kakva jeste posredstvom razumijevanja. Otud je također očigledno da je volja bitak (esse) čovjekova života, a razumijevanje je otud očitovanje (existere) života. (Ali ove se stvari mogu vidjeti detaljnije prikazane u 'Doktrini Novog Jeruzalema', gdje su obrađeni volja i razumijevanje, br. 28-35).

[3] Budući je čovjekova volja njegova ljubav, a volja Božja je Božanska ljubav, očigledno je što je naznačeno u duhovnom značenju sa 'vršenjem Božje, i 'Očeve volje', naime, da to znači 'ljubiti Boga iznad svih stvari i bližnjega kao sebe samoga': A budući je ljubiti isto što i željeti, to je također isto što i činiti, jer što čovjek ljubi to on i želi, a što želi on također i čini. Otud je vršenjem Božje, ili Očeve volje naznačeno izvršavanje Njegovih odredbi/zapovijedi, ili živjeti u skladu sa njima, iz osjećaja ljubavi ili dobročinstva.

To je ono što je naznačeno sa 'voljom Božjom' i 'Očevom' u sljedećim odlomcima. U Ivanu:

'Bog grešnike ne uslišava/čuje; nego je li tko bogobožazan, i vrši li Njegovu volju, toga uslišava/čuje.' Matej 9:31.

U Mateju (da će onaj koji vrši volju Oca Koji je na nebesima, ući u kraljevstvo nebesko):

‘Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji Mi govori: Gospode, Gospode!, nego onaj koji vrši volju Oca Mojega, Koji je na nebesima.’ Matej 7:21. Opet:

‘Dođi kraljevstvo Tvoje. Budi volja Tvoja, kako na nebu tako i na zemlji.’ (6:10). I još:

‘Nije volja Oca vašega, Koji je na nebesima, da propadne ni jedan od ovih malenih.’ (18:14).

Da je sa ‘nije Njegova volja da propadne ni jedan od ovih malenih’, označena ljubav, je očigledno. Rečeno je ‘volja Oca vašega’ budući ‘Otac’ označava Božansko dobro. U Ivanu:

‘Ako ostanete u Meni i riječi Moje ako ostanu u vama, možete tražiti štogod hoćete, i bit će vam.’ Ivan 15:7.

Razlog zašto je rečeno ‘da će onima koji ostanu u Gospodu, i u kojima ostaju njegove Riječi, biti učinjeno štogod će htjeti i zatražiti’, **je da u takvom slučaju oni neće željeti ništa nego ono što im Gospod daje željeti**, a to je dobro, a dobro je od Njega Samoga.

E.Swedenborg ‘Otkrovenje Objasnjeno – 295:2, 3’

‘Kruh naš svagdanji daj nam danas...’ (Matej 6:11; Luka 11:3)

Dobra i istine su prava hrana za čovjeka...

Činjenica kako su dobra i istine prava/stvarna (genuine) hrana za čovjeka mora biti očigledna svakome, jer onaj koji je njih lišen nema u sebi života, već je mrtav. Hrana kojom se hrani duša čovjeka duhovno mrtvog u ovom smislu se sastoji od užitaka koji izviru iz zla, i od zadovoljstava stečenih iz neistina. Ovi su hrana smrti. Ovi užici i zadovoljstva također proizlaze iz tjelesnih, svjetovnih i prirodnih stvari, koje u sebi nemaju ni najmanje života. Takav čovjek nadalje ni ne zna što je duhovna i božanstvena hrana. Svaki puta kada su u Riječi spomenuti ‘hrana’ ili ‘kruh’ on pretpostavlja da se time misli na hranu za tijelo. U Molitvi Gospodnjoj, u riječima **‘Daj nam kruh naš svagdašnji’** na primjer, on pretpostavlja da to jedino predstavlja hranu za tijelo (ili ‘[on razmišlja čisto o prehrani za tijelo](#)’). Ima nekih čije se ideje šire dalje i koji tvrde/dokazuju kako ova peticija uključuje i sve

druge fizičke potrebe, kao što su odjeća, vlasništvo/novac, i slično. Oni čak oštro negiraju (ili 'oni će se čak razjareno svađati') da je ikakva druga hrana time naznačena premda jasno vide kako riječi/peticije koje prethode i one koje slijede uključuju jedino božanstvene i duhovne stvari, i da se odnose na Gospodnje kraljevstvo, te je moguće da znaju kako je Riječ Gospodnja božanstvena i duhovna.

[2] Iz ovog i drugih sličnih primjera mora biti dovoljno očigledno kako li je tjelesan čovjek u današnje vrijeme; i da je, poput Židova, on sklon primiti sve što je rečeno u Riječi na najprostiji i materijalan način. Gospod Sam jasno naučava što je u Njegovoj Riječi naznačeno sa 'hranom' i 'kruhom'. U svezi 'hrane' On ovako govori u Ivanu:

'Radite, ali ne za hranu propadljivu, nego za hranu koja ostaje za život vječni: nju će vam dati Sin Čovječji.' Ivan 6:27.

A u svezi 'kruha' On kaže, u istom poglavlju:

'Očevi vaši jedoše u pustinji manu i pomriješe. Ovo je kruh koji silazi s neba: da tko od njega jede, ne umre. Ja Sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji ću Ja dati tijelo je Moje - za život svijeta... Ovo je kruh koji je s neba sišao, ne kao onaj koji jedoše očevi i pomriješe. Tko jede ovaj kruh, živjet će uvijek.' Ivan 6:49-51, 58.

Ali u današnje vrijeme ima takvih ljudi koji čuju ove riječi i kažu: **'Tvrda je to besjeda! Tko je može slušati?'** i koji **'odstupiše, i više nisu išli s Njime'** (Ivan 6:60, 66), kojima je Gospod rekao: **'Riječi koje vam govorim, Duh su i Život su.'** (Ivan 6:63). E.Swedenborg 'Nebeske Tajne – 680:1, 2'

***

Kruh naš svagdanji...

Uzmimo, na primjer, 'kruh' u Molitvi našeg Gospoda (Matej 6:11; Luka 11:3). Kada im je sveti kruh bio prikazan na stolu, i također štruce na žrtveniku, onda je, u očima ljudi, svetost bila u kruhu, i od toga je prikazano za kruh kako obuhvaća sve životne potrebe, kao i svu duhovnu hranu, i nebesku hranu, i konačno, Boga Mesiju (**Isusa Krista**), Koji je Nebeski Kruh i Mana. Iz ovog su razloga, također, oni primali njihov nebeski kruh iz dana u dan, tako da bi jedino Bog Mesija mogao biti neprestano prikazivan/slikovito dočaran u njihovoj hrani, i na taj način biti sve u svim stvarima.

Ista se stvar također priopćuje ljudskom umu u Molitvi Gospodnjoj; jer baš kao što se (značenje) kruh(a) proteže također na sve potrebe zemaljskog života, tako se unutarnjim čovjekom proteže na sve potrebe duhovnog i nebeskog života. To je, onda, 'kruh svagdanji'.

E.Swedenborg 'Duhovna Iskustva - Riječ Objasnjena – 229. (5748)'

***

Neka narod ide i skuplja svaki dan koliko mu za dan treba...

'Tada reče Jehova Mojsiju: Učinit ću da vam daždi kruh s neba. Neka narod ide i skuplja svaki dan koliko mu za dan treba. Tako ću ih kušati i vidjeti hoće li se držati Moga zakona ili neće.'

Izlazak 16:4

Da se ovaj (nebeski) kruh (= manna) treba sakupljati 'svakog dana', to jest, svakog jutra, uključuje mnoge stvari, naime, da se oni ne trebaju brinuti (za budućnost) već za svaki dan, je Bog Mesija želi osiguravati Njegove vlastite iz dana u dan, i pobrinuti se za njih u ovom životu, kao i u drugom.

U drugom životu, kako nisu svjesni budućih stvari, baš kao ni onih iz prošlosti, nitko ne razmišlja o onome što će doći, osim oni kojima Bog Mesija dozvoli prisjetiti se prošlih događaja, ili promotriti one koji će doći. To je stanje anđela nebeskih i sretnih u drugom životu.

Prema tome, njih nikakva tuga ne dotiče kako je to slučaj ovdje u svijetu gdje tuga dolazi jedino iz pamćenja prošlih stvari, i iz tako zvanog ljudskog 'priskrblijvanja/brige' za buduće stvari. On želi, međutim, da njihovim 'sakupljanjem svakog jutra' – kao što također kaže u Njegovoj Molitvi, **'daj nam danas naš kruh svagdanji'** (Matej 6:11; Luka 11:3) – da stanje nebeskih bića može postojati na ovoj Zemlji, i time, da nebo može biti sa onima koji tamo žive.

Ali kakve brige mogu imati, i nad kojim stvarima, budući im je podareno pamćenje, biti će rečeno na drugom mjestu. Jer te riječi uključuju više stvari nego bi itko mogao zamisliti bez da one budu otkrivene (sa neba).

E.Swedenborg 'Riječ Objasnjena – Duhovna Iskustva – 107. (4111)'

'I oprostite nam grijehove naše kako i mi opraštamo onima koji su sagriješili protiv nas!... Doista, ako vi otpustite ljudima njihove prijestupke, otpustit će i vama Otac vaš nebeski. Ako li vi ne otpustite ljudima, ni Otac vaš neće otpustiti vaših prijestupaka.' (Matej 6:12, 14-15; Luka 11:4)

Bertha Dudde, 4 Srpanj 1952, br. 5428

'OPROSTI NAM GRIJEHE/PRIJESTUPE NAŠE...'

(Matej 6:12, 14, 15; 18:21-35; Marko 11:25, 26;
Luka 7:36-50; Efežanima 4:32; Kološanima 3:13)

Oprostite/opraštajte jedni drugima kao što Sam Ja oprostio vama... Vi ljudi i dalje prečesto dopuštate neprijateljstvu/mržnji vladati, vi i dalje niste sposobni ljubiti vaše neprijatelje i oprostiti im njihove grijehove/prijestupe, vi ste i dalje ljutiti na njih i ne želite im dobro, pa čak ako im i ne želite zlo vi ne prakticirate strpljenje i jako ste nagli/naprasiti ako ste bili uvrijeđeni (Matej 5:43-45; Luka 6:27-35)... i prema tome ste i dalje jako daleko od toga da živite kao Isusovi sljedbenici (ili 'i time ste i dalje predaleko od života Isusovih sljedbenika')... Ljubav još nije postala dovoljno snažna u vama da ne ostavi ni malo mjesta za neprijateljske misli... Vi u vašem bližnjemu ne vidite brata inače bi mu oprostili i uvredu ne bi shvatili/uzeli tako ozbiljno. A ipak (ili 'usprokos tome') Ja bi vama trebao oprostiti vaše grijehove/prijestupe... naposljetku, vi se isto tako neprijateljski odnosite prema Meni inače bi bili bez grijeha/krivnje... Moja ljubav prema vama je veća od najveće, i vaša iskrena molitva za opraštanjem vaše(/g) krivnje(/grijeha) će vas osloboditi od nje(/ga). Pa ipak, ako želite zadobiti Moj oprost, Ja od vas zahtijevam da ispunite uvjete, da vi, također, oprostite onima koji sagriješe protiv vas... Ja to očekujem pošto bi, naposljetku, trebali čvrsto odlučiti više ne griješiti... a kako bi donijeli ovu odluku vi također morate voljeti vašeg bližnjeg koji je sagriješio protiv vas...

Vi trebate voljeti vašeg bližnjeg kao sebe same (Matej 22:39; Marko 12:31)... Ne bi ga trebali kriviti/optuživati/držati odgovornim za nijedan grijeh (You should not hold any sin against him), jer svaka je neprijateljska misao neprikladna za buđenje povratne/uzajamne ljubavi, dok će ljubav koju pružate vašem neprijatelju također probuditi pozitivne osjećaje u njemu... Svaka neugodna/ružna/prijeteca misao upućena prema osobi je pokupljena od strane zlih sila i prenijeta/predata potonjoj, a to ne može imati nikakve dobre posljedice pošto zlo uvijek začinja jedino zlo i prema tome će jedino zlo/zlim biti uzvraćeno, koje brzo povećava

snagu zla i tako ima negativan učinak. Vi bi, međutim, trebali zlo dočekati sa ljubaznošću kako bi zlo oslabili i promijenili ga u dobro... Vi bi trebali transmitirati pozitivne misli i željeti čak i vašim neprijateljima jedino dobro pošto pri tom rasturate zle sile, jer dobre misli imaju iskupljujuće djelovanje, time one umiruju srdžbu i mržnju, bude zauzvrat pozitivne osjećaje i čak su sposobne neprijatelja promijeniti u prijatelja, pošto snaga ljubavi uvijek ima pozitivan učinak (Matej 5:39; Rimljanima 12:17-21; 1 Timoteju 5:15; 1 Petrova 3:9).

Vi ćete prema tome jedino pronaći Moj oprost ako ste vi također oprostili vašim dužnicima, jer kako vam ikako mogu ukazati milost ako vi i dalje sudite pregrubo/oštro i imate neprijatelje pošto sami održavate neprijateljstvo? Ako vam Moja ljubav oprostí vaše grijehе/priještupe onda vaša ljubav također treba napraviti popuste (= dopustiti odstupanje, tj. morate biti tolerantni)...

Razmišljajte ljubazno o vašim neprijateljima, oprostite onima koji su vas uvrijedili, i uvijek pustite da ljubav u vama bude sudac, a ova će zasigurno željeti oprostiti, jer gdjegod ljubav postoji nikakvi osjećaji mržnje i osvete ne mogu prevladati, gdje ljubav postoji tamo Sam Ja Osobno a Ja uistinu ne sudim nemilosno/ljubazno/okrutno, Ja vam opraštam vaše grijehе/priještupe kao što vi opraštate onima koji su sagriješili protiv vas. AMEN

'I ne uvedi nas u kušnju, nego izbavi nas od Zl(og)a...'

(Matej 6:13; Luka 11:4)

Bertha Dudde, br. 4985, 19 Listopad 1950

'IZBAVI NAS OD ZL(OG)A...'

'Izbavi nas od zl(og)a'... Vas često napastvuju kušnje koje su doista dozvoljene s Moje strane ali koje su uvijek aktivnost protivnika (= Sotone), pošto se on također bori za svaku dušu i prema tome pokušava utjecati na ljudsko biće da Mi se suprotstavi, time ga potaknuti na grijeh. Ove su kušnje uvijek prepreka za ljudsko biće koje mogu prouzročiti njegov pad, ipak Ja ga, također, neću ostaviti bez milosti kao protumjeru Sotoni. Ja ću, također, istupiti, izrazito/jasno i prepoznatljivo, kada se ljudsko biće suočava sa presudnom odlukom, kada je od strane lukavosti Mojeg protivnika odgurnut sa pravog puta te je i dalje nesiguran/kolebljiv. Onda je kratka brza molitva dovoljna, misao (upućena) prema Meni: 'Izbavi nas od zl(og)a'... Ja ću jasno istupiti naprijed otkrivajući mu

ispravan put, i ukazat ću mu tamu drugog puta i opasnost koja mu je prijetila da se zaputio njime... Ja ću pomoći svakom čovjeku koji Mi uputi makar jednu upitnu i molbenu misao. Ja ću zasigurno dopustiti da se kušnje dogode, jer neprijatelj je također ovlašten (= ima pravo) vršiti svoj utjecaj, naposljetku, stvar je u slobodnoj odluci volje, a za to ljudsko biće mora biti podređeno obadvojema utjecajima, dobrom baš kao i zlom. Pa ipak on ne treba bespomoćno podleći, on će uvijek biti sposoban pružiti otpor, pošto ću mu Ja pomoći jednom kada je krenuo putem k Meni. I onda ću mu ukazati vrlo jasno koja ga sila želi ozlijediti (ili 'nauditi mu')... Ja vas ljude želim izbaviti od sveg zla, želim vas osloboditi od kontrole onoga koji je prouzročio vaše ograničeno stanje, Moja je volja da postanete sretni, da se više ne osjećate potlačeni od strane onog koji vas namjerava upropastiti, koji vas zavodi/mami da (pro)padnete i koji od ničega ne preza da bi to napravio. On će vam se čak prikazati kao anđeo svjetla ako misli kako će to biti uspješno (2 Korinćanima 11:14), on vas želi posjedovati i koristi se lukavstvom i prevarom. A ipak on će u Meni naći svoga Gospodara, jer jednom kada je duša odabrala Mene ona više nikad neće pasti njegovom žrtvom. Ali jao si ga čovjeku kojeg je on porobio... Jer on će ga držati čvrsto zavezanog sve dok Me potonji ne zamoli za pomoć, koja će mu zasigurno biti dodijeljena. 'Izbavi nas od z(log)a'... Često izgovarajte ove riječi u vašem srcu i uvijek ćete osjetiti Moju pomoć, jer sa ovom zamolbom vi svjedočite Meni, pošto Me zazivate za pomoć da vam pomognem protiv onog koji je Moj protivnik i vaš neprijatelj. AMEN

***

Andeoske ideje u svezi riječi 'Ne uvedi nas u kušnju, nego izbavi nas od z(log)a...'

Bilo mi je dozvoljeno percipirati anđeoske ideje u svezi ovih (ili 'koje okružuju ove') riječi u Molitvi Gospodnjoj: **'Ne uvedi nas u kušnju, nego izbavi nas od z(log)a.'** (Matej 6:13; Luka 11:4) Dobri duhovi koji su se nalazili u mojoj blizini su počeli otklanjati 'kušnju' i 'zlo' putem izvjesne ideje koja je bila perceptibilna unutar mene, i to su nastavili raditi sve dok ono što je čisto anđeosko, naime, Dobro, nije preostalo, i nikakve ideje o kušnji i zlu tamo nije bilo; literalno značenje na taj način potpuno n/pr-estaje. Kada je to prvo otklanjanje započelo o tom su dobru bile formirane bezbrojne ideje – ideje kako dobro može nastati/proizaći iz čovjekovih nevolja/tuga/bolesti dok nevolja/tuga/bolest ipak svoje izvorište ima u tom čovjeku i njegovu zlu, koje u sebi sadrži kaznu. Povezana sa ovim idejama je bila jedna vrsta ogorčenosti da ljudi mogu prepostavljati kako kušnja i zlo koje ju prati dolaze iz jednog drugog izvora, i da je prisutna bilo kakva ideja o zlu kada su oni razmišljali o Gospodu. Ove su ideje bile pročišćene svaki puta kad su se uzdizale naviše. Ova su uzdizanja bila predstavljena sa otklanjanjima, također opisanima u br. 1393, koja su bila učinjena

hitro na način koji je bio neopisiv, sve dok nisu prešla na sjenovitu stranu moje misli. One su u tom trenutku bili u nebu gdje postoje jedino neizrecive ideje u svezi dobra koje pripada Gospodu.

E. Swedenborg 'Nebeske Tajne – 1875'

***

'Bog je stavio Abrahama na kušnju'

(Postanak 22:1)

Da, **'Bog je stavio Abrahama na kušnju'** naznačava naj-teže/neugodnije i najunutarnije kušnje Gospoda, to je jasno iz onog što slijedi. Da u unutarnjem značenju 'Abraham' reprezentira, i predstavlja, Gospoda, to je očigledno iz svega što je bilo rečeno do sada gdje je Abraham bio subjekt. A činjenica da je Gospod pretrpio naj-teže/neugodnije i unutarnje kušnje, koje su opisane u unutarnjem značenju ovog poglavlja, će biti ukazano ispod. Što se tiče riječi 'Bog je stavio na kušnju', ove su korištene u skladu sa značenjem Slova u kojem se kušnje i mnoge druge stvari pripisuju Bogu. Ali u skladu sa unutarnjim (**duhovnim**) značenjem, istina je da Bog nikoga ne stavlja na kušnju (**ili 'uvodi u napast'**) (Jakovljeva 1:13-15); već u vremenima kušnje On neprestano čovjeka izbavlja iz njih, koliko god je to moguće, to jest, onoliko koliko izbavljenje ne nanosi štetu, i On neprestano ima dobro u vidu ka kojem On vodi onog tko prolazi kušnje. Jer Bog nikad ne odobrava (pristaje na) kušnje sa ijednim drugom svrhom (**ili 'sudjeluje u kušnjama na ijedan drugi način'**).

[2] Pa iako je rečeno za Njega da On dopušta, to ipak nije u skladu sa čovjekovom idejom o dopuštenju, što će reći, da dopuštajući On odobrava (**ili 'da se sa time slaže'**). Čovjek ne može drugačije nego imati ideju (**ili 'ne može drugačije nego shvatiti'**) da svatko tko nešto dopušta to također i želi. Ali zlo koje prebiva sa čovjekom (**ili 'u čovjeku'**) je koje uzrokuje i čak ga uvodi u kušnju. I nijedan uzrok ovoga nije u Bogu – baš kao što nije u kralju ili sucu kada čovjek čini zlo i stoga je zbog njega kažnjen. Jer svatko tko napušta zakone (**ili 'sebe razdvaja od zakona'**) Božanskog reda, od kojih su svi zakoni dobra i otud od istine, sebe podlaže predmetom zakonima protivnim Božanskom redu, koji su oni zla i neistine, i posljedično tome kažnjavanjâ i mukâ.

E.Swedenborg 'Nebeske Tajne – 2768'

‘Jer Tvoje je kraljevstvo... ‘ (Matej 6:13)

‘Pod kraljevstvom Božjim’ se, u univerzalnom značenju, naznačava univerzalno nebo; u manje univerzalnom značenju, istinska Crkva Gospodnja; a u pojedinačnom značenju, svaka pojedinačna osoba ‘istinske vjere’, ili koja je preporođena pomoću života vjere; zbog toga se takva osoba također naziva ‘nebom’, budući je nebo u njoj; i također ‘kraljevstvom Božjim’, budući je kraljevstvo Božje u njoj, kao što Gospod Sam naučava u Luki:

‘Kad su Farizeji zapitali Isusa kada će doći kraljevstvo Božje, On im je odgovorio: Kraljevstvo Božje ne dolazi promatranjem. Niti će se moći kazati: Evo ga ovdje! ili: Eno ga ondje! Ta evo - kraljevstvo je Božje u vama!’ Luka 17:20, 21.

E.Swedenborg ‘Nebeske Tajne – 29’

‘...moć...’ (Matej 6:13)

‘Sva moć/sila na nebesima pripada istini od dobra, ili je moć/sila dobra putem istine; a budući su svo dobro i sva istina od Gospoda, a ništa od čovjeka, prema tome sva moć pripada Gospodu.’ E.Swedenborg ‘Otkrovenje Otkriveno – 768’

‘Sva moć/sila u duhovnom svijetu je od dobra putem istine: bez dobra istina ničem ne koristi, jer istina je kao tijelo, a dobro je kao duša toga tijela, a duša ne može ostvariti ništa osim putem tijela; otud je očigledno, da istina bez dobra nema nikakve moći/sile.’ E.Swedenborg ‘Nebeske Tajne – 6344’

‘...i sva slava...’ (Matej 6:13)

‘Dati slavu i čast Gospodu je pripisati Mu svu istinu, i svo dobro (kao i živjeti tako da svi ljudi koji dođu u dodir sa nama, ili čuju o nama, a znaju Čiji smo učenici/sljedbenici, mogu po našim djelima slaviti Isusa Krista = Matej 5:15; Ivan

15:8; Galaćanima 1:24; 2 Solunjanima 1:11, 12; 1 Petrova 2:12; 4:11, 13, 14; Lorens N.)’

E.Swedenborg ‘Otkrovenje Otkriveno – 249’

‘...u vijeke vjekova.’ (Matej 6:13)

‘Vijek’, kada se govori o Gospodu i o Njegovom Kraljevstvu, i o nebu, i o životu tamo, kojem nema kraja, predstavlja vječnost.’

E.Swedenborg ‘Nebeske Tajne – 10248’

‘Amen.’ (Matej 6:13)

‘Amen’ predstavlja Božansko potvrđenje istine, sljedstveno od strane Samog Gospoda.

Amen (ili ‘Amina’ = אמן) predstavlja istinu, a budući je Gospod bio Sama Istina, prema tome je On tako često rekao, **‘Amen (u Hr. Bibliji se ovo prevodi kao ‘zaista’ no čini se da bi pravilan prijevod bio ‘U-istini, kažem vam’, a sve to u smislu, ‘Što ću vam sada reći je Sama Istina!’), kažem vam’**, kao u Mateju 5:18, 26; 6:16, i na mnogim drugim mjestima; također u Otkrovenju 3:14, **‘Ovo govori Amen, Svjedok vjerni i istiniti.’**; to jest Gospod Isus Krist.

E.Swedenborg ‘Otkrovenje Otkriveno – 23, 199, 292’; ‘Istinska Kršćanska Religija – 572’

*** ✝ ***

Očeve Riječi... Tumačenje imena BERTHA DUDDE

Sva voljna djeca Me nose u svojim srcima i tragaju za Mojim Duhom pošto su Me njihove duše pri/prepo-znale. A ti, dijete Moje, ćeš čuti Moj glas uvijek kada Mi žrtvuješ svoje vrijeme, i Moj rad na tebi neće biti bez uspjeha. Sati u kojima strahuješ da ti nedostaje potrebne snage da bi djelovala za Mene će se smanjiti. Uskoro ćeš dobiti misiju koju ćeš lako ostvariti uz Moju pomoć. Tvoja Vjera, Ljubav i volja će postati velike pošto ću Ja Osobno biti tvoja nagrada... kojoj ćeš gorljivo stremiti.

Dijete Moje, sve što će čovječanstvu biti otkriveno kroz tebe je skriveno u tvome imenu:

B - (**B**usse) – Trebaju *okajati* svoje grijehе.

E - (**E**rkennen) – *spoznati* svoje porijeklo.

R - (**R**astlos) – *neprekidno* raditi na svojoj duši.

T - (**T**ätig) – biti *aktivni* u ljubavi.

H - (**H**orchen) – *slušati* glas u svome srcu.

A - (**A**llen) – nijekati *sve* svjetovne užitke.

D - (**D**emütig) – *ponizno* se(be) podrediti/predati Ocu na nebu.

U - (**U**m) – neprestano se moliti *za* Milost.

D - (**D**ienen) – *služiti* Stvoritelja Neba i Zemlje.

D - (**D**ienen) – *služiti* svoga bližnjeg u Ljubavi.

E - (**E**hre) – i *slaviti* Mene, Oca na nebu, u vijeke vjekova.

Shvati da Mene ne mogu pronaći oni koji traže svijet ali one koji Me traže Ja ću susresti i otkriti/objaviti im Sebe... Tko god Mi se preda/prepusti će Me posjedovati, i tko god moli za Moju milost je u Mojoj milosti, jer uistinu razumjeti Moju Riječ je dar milosti Moje ljubavi...

Pripremi se stoga primiti Moj dar kao znak Moje ljubavi. (Po)brini se za svoju dušu, dijete Moje, spoznaj/priznaj Moju ljubav i potrudi se osjetiti najčišću ljubav prema Meni u svom srcu pošto sva nečistoća mora biti otklonjena iz srca u kojem ću Ja živjeti, pošto Ja jedino pronalazim užitka u čistoj ljubavi, u ljubavi koja ne traži i jedino daje sebe... koja je voljna učiniti sve da bi mogla služiti... Čista ljubav je dragocjena poput dragulja, ona osvjetljava svoje okruženje sa svojim svjetlom, ona donosi sreću i uvijek jedino želi davati... Kada ti je ova(kva) ljubav zaposjela srce, ti ćeš Me prihvatiti u sebi i u svom srcu nositi Moju sliku, i to će za tebe biti najviši blagoslov već za života na zemlji.

Što god ti je određeno dok se Moja ljubav brine za tebe mora još biti skriveno od tebe pošto ti postižeš stupanj zrelosti/savršenstva jedno neprestanim stremljenjem za Mojom ljubavlju... Tebi je u korist/blagodat zazivati Me i Moje prisustvo iz dubine svoga srca... kada se(be) preporučiš svom Spasitelju u iskrenoj molitvi... Ja ću se pojaviti... neočekivano... i useliti se u prebivalište koje tvoja ljubav priprema za Mene i donijeti blaženu sreću onima koji vjeruju u Mene i ljube Me... Ja neću dozvoliti da Moja djeca, koja Mi se predaju, žive u oskudici/potrebi i Ja ću im otkriti/objaviti Sebe u pravo/prikladno vrijeme.

AMEN

Ovo otkrovenje u svezi svoga poslanja je Bertha Dudde primila 28 Siječnja 1939
(br. 763)

E.Swedenborg - O svom Poslanju

Sjedio sam u Londonskom restoranu kao i obično, bilo je možda malo kasnije nego inače. Sjedio sam na svom uobičajenom mjestu, sam u sobi i zaokupljen sa mislima o Svetom Pismu. Bio sam poprilično gladan i jeo sam sa velikim apetitom. Taman prije nego sam zgotovio sa hranom nešto kao 'izmaglica' mi se pojavilo pred očima, onda se zamračilo i vidio sam pod prekriven sa najstrašnijim reptilima, poput zmija, žaba i sličnih stvorenja. Bio sam sav u čudu jer se to događalo pri mojoj potpunoj svijesti i racionalnom razmišljanju. Onda se u jednom trenutku mrak malo pojačao, da bi odjednom nestao i ja sam vidio čovjeka kako sjedi pored mene u kutu sobe. Kako sam onda tamo bio potpuno sam, ta pojava me zaprepastila, a pogotovo kad mi je on rekao: "Nemoj toliko jesti". Ponovo se sve zamračilo pred mojim očima, ali se odmah rasčistilo, i ja sam se našao sam u sobi. Takva neočekivana strava je ubrzala moj put ka kući; kućepazitelju nisam ništa govorio, pazeći da ništa ne zamijeti kako ne bi pomislio da je događaj posljedica psihičkog poremećaja; ali ja sam itekako razmislio o onome što se dogodilo, i na to nisam mogao gledati samo kao na slučajnost, ili kao na nešto prouzrokovano fizičkim uzrokom.

Te noći se je isti čovjek pojavio ispred mene (ili 'mi se isti čovjek otkrio'), ali ovaj put (ili 'sada') nisam bio uplašen. On mi tada reče da je On GOSPODIN BOG, Stvoritelj svijeta, i Iskupitelj, i da je On mene odabrao da objasnim čovječanstvu duhovni smisao Svetog Pisma, i da će mi On Osobno objasniti sve što ću napisati o tom subjektu (= o tome). Te iste noći su mi se 'nevjerojatnom jasnoćom i bistrinom' (tako da sam potpuno bio uvjeren u njihovo postojanje) otvorile oči u svijet duhova, svijet gdje su anđeli (= raj) i vragovi (= pakao), gdje sam odmah prepoznao mnoge poznate iz vlastite zemlje/svih sfera života.

Od tog dana sam napustio sve poslove i nastojanja koja sam imao oko ovosvjetskih i naučnih stvari (= sve naučne studije) i posvetio se duhovnom radu, radu na onome za što me je Gospodin odabrao (ili 'u skladu sa onime što je Gospodin od mene zahtjeva da pišem'). Nakon toga je Gospodin svakodnevno otvarao moje duševne oči, tako da sam usred dana mogao istovremeno gledati u drugi svijet/život i u stanju potpune budnosti pričati sa anđelima i duhovima.

R.L. Tafel 'Dokumenti - Robsahmova sijećanja o Swedenborgu ', tom 1,
dokument 5

Preveo i sastavio Lorens N.

www.akademijavjecnogproljeća.org